Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 337
Vineri 19 iulie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

În cuprinsul ziarului

● PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI. (pag. a 2-a)
● Ing. Dan Ionescu: Pășunea de iarnă a animalelor. (pag. a 3-a)
● P. Bratan: Pe drum nou (pag. a 3-a)
● Prin întovărășirile din raionul Drăgănești Olt (pag. a 3-a)
● Ing. Ion Corolu: Un prim bilanț rodnic (pag. a 3-a)
●Anatoli Rojnov: Popas în pavilionul „Tinerii naturaliști". (pag. a 4-a)

Toate forțele pentru strîngerea recoltei!

IN ACESTE ZILE

PE OGOARELE regiunii Craiova

RAID — ANCHETĂ

6 iulie. Pe întreaga regiune sînt recoltate 145.930 de ha cu orz, grîu și secară. Pînă la 428.682 de ha, care au fost cultivate cu păioase în acest an, mai sînt de recoltat 282.752 de ha. Mult! Și timpul este înaintat. Grînele au trecut de faza în pîrgă. Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova își dau seama de acest lucru, de aceea se hotărăsc să folosească toate forțele existente pentru executarea muncilor de vară. Săptămîna de la 8—15 iulie este declarată săptămînă record. Angajament: se va termina recoltatul și căratul snopilor la arii, se vor executa arături de vară pe 50 la sută din suprafețe și multe miriști vor fi însămînțate cu plante furajere. Totodată se va începe și treierișul.

14 iulie. Ultima zi a săptămînii record. S-au recoltat 319.831 de ha, adică 74,6 la sută din întreaga suprafață. Au terminat secerișul 2 raioane (Corabia și Gura Jiului), 58 de gospodării colective, 9 cooperative agricole de producție, 577 de întovărășiri și 103 comune. Cele mai avansate gospodării de stat, Șopîrlița și Robănești, au recoltat abia 90 și respectiv 83 la sută din suprafață. Arături de vară — 31.450 ha (3,9 la sută).

În întreaga regiune au fost amenajate 1.224 de arii (44,7 la sută din plan) și s-au instalat 874 de batoze, dar au lucrat numai 280. Consecința? S-au treierat numai 9.998 de ha, adică 2,3 la sută.

SECERĂ ȘI TREIERĂ IN ACELAȘI TIMP

...Printre primii care au ieșit la recoltat în raionul Segarcea, au fost și colectiviștii din Golcea Mică. Elena Dumitru, Ana Caragea și alții, pășesc domol, aplecați pe seceră, doborînd orzul și grîul la pămînt, postață cu postață. Alături, dudule tractoarele S.M.T.-ului: se recoltează cu secerătorile-legători. Și ceas de ceas, zi de zi se string la margine de lan clăile stivuite cu migală. Sînt snopi destui să se înceapă chiar treierișul. Și colectiviștii, buni gospodari, nu stau în cumpănă. S-au hotărît cît ai bate din palme: vor amenaja chiar aici pe miriște o arie și o dată cu secerișul vor și treiera. Zis și făcut. După ce secerătorile-legători au tăiat ras la pămînt orzul de pe primele hectare, un tractor a-ntors o brazdă adîncă marcînd cu un pătrat locul ariei. A doua zi, batoza instalată de mecanizatorii S.M.T.-ului a și început să treiere. De atunci, două echipe de colectiviști au alimentat-o cu rîvnă din zori și pînă noaptea tîrziu.

Inițiativa colectiviștilor de a treiera orzul și grîul pe măsură ce execută și recoltatul s-a dovedit a fi bună. Mai întîi, pentru că orzul și grîul de pe cele 96 de ha pe care le-au avut cultivate sînt acum secerate și aproape în întregime treierate. Al doilea, deoarece urmîndu-le exemplul, sînt pe terminate cu secerișul și treierișul atît întovărășiții cît și individualii din Golcea Mare și Goicea Mică. Și, în sfîrșit, culese la timp, culturile au dat recolte mari. De pildă, la grîu, s-au realizat 2.000 de kg la ha în colectivă și 1600 — 1900 de kg în întovărășiri și în sectorul individual.

Batoze care stau în ograda S.M.T.-ului

În planul de lucru pentru campania de vară al S.M.T.-ului Strehaia e trecut undeva: „garniturile de treier vor fi scoase pe arii la timp, astfel ca pînă la 8 iulie să se poată începe treierișul". La 13 iulie însă în curtea S.M.T.-ului se mai aflau trei batoze.

Prima batoză așteaptă doar un semn de la tov. Teodor Geamănu, inginerul șef al stațiunii, ca să poată face calea de 2 km pînă la aria satului Lunca Banului, unde țăranii muncitori sînt dornici să înceapă treierișul. Iată însă că inginerul nu dă nici un semn că ar fi conștient de importanța treierișului.

A doua batoză e gata și ea de plecare. Însă nu are cum să ajungă în comuna Voloiacu, cîtă vreme în regiune nu există vreun helicopter care să o treacă pîrîul de la marginea comunei. Altă modalitate nu este, deoarece podul peste pîrîu este stricat iar sfatul popular al comunei nici gînd n-are să-l repare.

A treia batoză nu poate ieși nici ea pe arie, deoarece nu poate fi remorcată. Îi lipsește cîrligul de care s-o poată prinde tractorul. Au uitat pe semne mecanizatorii care au „reparat-o" că și cîrligul e un lucru de trebuință...

Iată așadar, cele trei motive pentru care și azi batozele stau în curtea S.M.T.-ului.

Și cînd te gîndești că stațiunea se află la numai cîțiva pași de sedința raionului...

Arături de vară

Mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Andrășești, regiunea București, și-au luat angajamentul să folosească din plin întreaga capacitate de lucru a tractoarelor.

Iată-l în fotografie pe unul dintre ei, executînd îndată după seceriș arături de vară printre clăi.

Recolte bogate

Stațiunea de mașini și tractoare din Polana Mare s-a îngrijit nu numai să recolteze din plin păioasele unităților agricole cooperatiste pe care le deservește ci și să instaleze pe arii cele 30 de batoze pe care le are în dotare pentru a putea începe concomitent și treierișul. Lucrînd cu cîte două cupluri de batoze, la Poiana Mare și Maglavit, și după metoda graficului orar la Seaca de Cîmp și Tunarii Vechi, brigada I. condusă de Ion Fluture și brigada a 7-a, a comunistului Aurel Badea, au reușit să-și depășească zilnic sarcinile de plan cu peste 50 la sută. Deservite în acest fel, nu e de mirare că unele gospodării colective ca cele din Seaca de Cîmp, Tunari etc. au obținut 2.200—3.000 kg de grîu la ha.

Recolte bogate au dobîndit și alte gospodării colective, unde S.M.T.-urile au executat lucrările la timp și în bune condiții. Astfel, gospodăria colectivă din Segarcea a realizat 3.150 kg de grîu la ha, gospodăria colectivă din Calafat 3.000 kg de orz la ha și 2.000 kg de grîu la ha etc.

Aria plutitoare

Ați văzut vreodată cum arată o arie plutitoare? Nu? Ei bine, să v-o prezentăm. Ea se află pe hotarul satului Tîrsta, comuna Deleni, și e organizată după planul tov. Petru Hogea, președintele sfatului popular al comunei. Ce și-a zis omul? Ia să mai încercăm altfel decît obișnuiam să treierăm pînă

(Continuare în pag. a 4-a)

Se intensifică treierișul

În cursul zilei de 15 iulie încă trei raioane din regiunea București — Brănești, Snagov și Drăgănești-Vlașca — au terminat recoltarea orzului și grîului de pe întreaga suprafață cultivată.

Pînă acum 8 raioane din această regiune au terminat secerișul orzului și grîului. În celelalte raioane se recoltează păioasele de pe ultimele 10 ha.

În raioanele care au terminat secerișul toate forțele sînt folosite la transportarea păioaselor la arii și treieriș.

În raionul Snagov, de pildă, s-au treierat pînă acum păioasele de pe o suprafață de aproape 600 ha. Producția medie obținută se ridică la peste 2.000 kg. grîu la hectar. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Lipia a treierat pînă acum grîul de pe 10 ha obținînd o producție medie de 2.600 kg. grîu la hectar. Producții mari de grîu au obținut și colectiviștii din raioanele Călărași, Oltenița etc.

—o—

Două ARII...

În stînga comunei Mihăilești, șoseaua asfaltată. În dreapta, apa Argeșului. La capătul tăpșanului, o pădure de arini și mesteceni. La mijloc, două arii.

Stînd în vîrful unei căruțe încărcate cu snopi, un om mărunt, negricios, înfige repede furca de lemn în cîte un snop. Îl răsucește în aer și-l dă vălarului.

— Așa Enache, strigă din partea cealaltă a batozei un vlăjgan, suit și el în alt car vîrfuit cu snopi.

— Hai, hai! face cel dintîi. Nu mă mai zori. Să te văd și pe tine p-ormă, cînd oi treiera eu...

Aflu că cei doi oameni, Coman Aurel și Enache Constantin, fac parte din aceeași ceată. Acum treieră Coman și e pe terminate. De pe un singur pogon a scos 1.100 kg de grîu. Enache speră să scoată și el cel puțin pe atît.

Deodată, tocmai cînd dinspre șosea vin alte cîteva care încărcate cu snopi, în jurul batozei se produce o învălmășeală deoarece batoza se oprise din lucru. Norii de praf se risipesc încetul cu încetul...

— S-a rupt iarăși cureaua, zice necăjit batozarul Nicolae Anghel de la S.M.T. Gorneni. E a treia oară cînd se rupe azi. Mai mult stăm decît lucrăm. Și ajutat de motoristul Povarnă Mihai se apucă să o repare, iar oamenii se retrag sub umbrare și... așteaptă.

Trec la aria din dreapta. Mă intrigă faptul că n-aud obișnuitul freamăt al treierișului. De departe, îl văd pe un tractorist meșterind ceva la K.D.-ul care acționează batoza.

— Tractorul și batoza îs bune, mă lămurește Gijilă Constantin, batozarul. Da' ne-am oprit din lucru fiindcă... acum nu mai avem ce treiera. Așteptăm să vină cîteva care... Și aceasta în vreme ce la prima arie de alături, abia zărisem garnitura de treier, printre șire.

...Pe seară am poposit la secția agricolă a sfatului popular Domnești. Un referent completa situația treierișului. În comuna Bulbucata din 566 de hectare secerate, treierat nimic; în comuna Ciorogîrla din 470 de hectare secerate, treierat nimic. Aceeași situație la Crevedia Mare, Iepurești, la Gorneni, la Grădinari, la Malul Spart...

— Dar în comuna Mihăilești? întrebai, gîndindu-mă la situația de pe cele două arii.

— Șase hectare treierate, adică aproape 15.000 kg de cereale, îmi răspunse referentul.

Îmi aruncai ochii pe notițele din carnet. Da. Cantitățile treierate fuseseră comunicate corect.

Și cînd te gîndești că fără ruperi de curele și cu o bună organizare a cetelor în această zi s-ar fi putut treiera la cele două arii peste 40.000 kg de [illegible]

AL. RAICU

COLECTIVIȘTII IN FRUNTE

Pe ogoarele raionului Dorohoi recoltatul începe mai tîrziu decît în restul țării.

Îndată ce consiliul de conducere al gospodăriei colective din Brăilești a dat de veste că orzul a dat în pîrgă, zeci de colectiviști din brigada de cîmp au pornit la strînsul rodului bogat.

În prima zi de lucru ei au recoltat orzul de toamnă de pe suprafața de 10 hectare. În frunte la seceriș au fost colectiviștii Ecaterina Hurmuz, Hareta Tudose, Ioan Vatamaniuc, Maria Velceanu, Vasile Țugui și alții.

După evaluările făcute agronomii au constatat că producția medie de orz de toamnă la hectar este de peste 2.500 kg.

Urmînd exemplul colectiviștilor, și țăranii muncitori din comună au început seceratul orzului de toamnă. Primii care au ieșit la seceriș au fost comuniștii Constantin Severincu și Mihai Alexe, urmați de mulți alți țărani muncitori, printre care Vasile Grigoruță, Gh. Panou și Ioan Barbălată.

TUDOSANU MIHAI
corespondent

La stațiunea experimentală Chișcani

Foto: **G. BERCOV**
Text: **A. AUNEANU**

...Ne aflăm la stațiunea experimentală pentru culturi irigate de la Chișcani, regiunea Galați.

În prima fotografie: floarea-soarelui gata de polenizare! Se prevede o recoltă de 2.800 kg la ha.

La această stațiune a fost adusă de curînd o instalație pentru ploaia artificială. Fotografia din dreapta sus înfățișează un pluviator cu o rază de udare de 30 m. Instalația pentru ploaie artificială poate uda 30 de hectare.

Și acum vă prezentăm porumbul inspicat. Inginerul Ștefan Renea (fotografia din mijloc jos) aplicînd udatul rațional și folosind îngrășăminte chimice a realizat cea mai frumoasă cultură de porumb din regiune.

In gospodăria de stat Șoldănești-Suceava

Realizări de seamă

Sub soarele arzător de vară muncitorii și inginerii de la gospodăria agricolă de stat Șoldănești, din regiunea Suceava, au început recoltarea orzului de toamnă. Cu ajutorul celor 5 secerători-legători conduse de mecanizatorii Pîrvan Nicolae Curcă, Profira Picop și alții, seceratul celor 70 de ha cu orz de toamnă a fost terminat numai în patru zile, iar în ziua de 15 iulie, așa cum au stabilit inginerii agronomi, harnicii tractoriști au început seceratul grîului.

Din calculele făcute pînă acum, producția medie la grîu și orz va trece cu mult de 2.400 kg la hectar.

Paralel cu muncile de recoltare în această gospodărie se lucrează intens și la întreținerea culturilor prășitoare. De pildă, numai tractoristul Andriac Gheorghe realizează zilnic cîte 20 de ha la prășitul al doilea. Pînă în prezent, el a prășit mecanic 260 de ha cu diferite culturi prășitoare. Și ca el mai sînt și alți muncitori care își depășesc zilnic normele de lucru.

Dar nu numai în aceste sectoare de muncă ale gospodăriei de stat Șoldănești se obțin rezultate însemnate în muncă.

Să luăm, de pildă, sectorul zootehnic al gospodăriei. Aici planul trimestrial la producția de lapte a fost depășit cu 11.600 litri, evidențiindu-se în mod deosebit mulgătorii Păun Constantin și Putacu Gheorghe, care au obținut cele mai mari realizări.

Printr-o bună și rațională îngrijire a porcilor, planul la carnemarfă pe trimestrul întîi din acest an a fost depășit cu 2070 kg. Totodată planul la purceii de prăsilă a fost depășit cu 28 capete.

Nici grădinarul Rusu Vasile nu s-a lăsat mai prejos. Din grădina de legume a gospodăriei s-au livrat pînă în prezent Aprozarului diferite legume și zarzavaturi care depășesc pînă acum planul de contractări cu 15 la sută.

TARNICERU ION
corespondent

Așa am muncit noi

Nu-i deloc ușor ca în aceste zile cînd muncile de recoltare sînt în toi să-l poți „prinde" pe tovarășul Nicolae Ionescu, vicepreședintele comitetului executiv al sfatului popular regional Constanța, și să stai cu el de vorbă. Munca îl obligă să fie mereu pe teren, pentru a da îndrumări și a controla felul cum se desfășoară lucrările agricole. Totuși, într-una din zile l-am găsit într-o comună din raionul Hîrșova unde, amabil, mi-a răspuns la cîteva întrebări privind cooperativizarea agriculturii regiunii Constanța:

Interviul NOSTRU

— După cum se știe, cooperativizarea agriculturii s-a terminat cu un an și jumătate înainte de termenul stabilit prin schița-plan a Comitetului regional de partid. V-aș ruga să-mi spuneți care au fost factorii principali care au determinat acest remarcabil succes?

— La baza acestui mare succes stau trei factori: munca politică de masă dusă în rîndul țăranilor muncitori, înzestrarea tehnico-materială a agriculturii și asistența agrotehnică dată de cadrele de specialiști.

— Aș dori să ne vorbiți mai concret despre acești trei factori și în special despre primul.

— Da! Munca politică de masă în rîndul țăranilor muncitori a început după apariția Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949. Ca urmare a acestei munci, chiar în acel an au luat ființă primele trei gospodării colective la Ceamurlia de Jos, Ion Corvin și în satul Progresul. În 1950 au mai luat ființă încă 99 de gospodării, iar în anul următor numărul lor a crescut, ajungînd în 1952 la 271 de gospodării. Ele cuprindeau 31,30 la sută din numărul de familii și 31,80 la sută din suprafața arabilă a regiunii.

— S-a scris în presa de specialitate că structura de proprietate și lipsa brațelor de muncă ar fi determinat ritmul cooperativizării agriculturii regiunii Constanța. Ce ne puteți spune în această privință?

— Unii activiști de stat și unele organe agricole din alte regiuni au avut asemenea păreri. Cu regret trebuie să spun că părerile lor au fost teoretizate de unii economiști care le-au dat astfel un lustru științific. Aceste teorii sînt cu totul greșite și neserioase. Ele nu reflectă adevărul. Munca politică intensă dusă cu perseverență și cu pricepere în rîndul țăranilor muncitori, iată unde trebuie căutat secretul succesului. Țăranilor muncitori poți să le vorbești zile întregi despre superioritatea muncii în comun, dar dacă nu le dovedești cu fapte acest lucru, ei nu vor intra să muncească în gospodării colective sau întovărășiri. Puterea de convingere a faptelor a stat, aș putea spune, la baza muncii politice. Colectivistul Axente Marin din Sinoe — care a intrat în colectivă cu 5 ha de pămînt — a primit anul trecut 10.684 kg de cereale, în timp ce cel mai harnic țăran individual din comună — avînd tot 5 ha — a obținut numai 4.140 kg de cereale. De subliniat că pe cînd cele 10.684 de kg ale colectivistului reprezentau venitul lui net, în cele 4140 de kg ale individualului se cuprindeau și cheltuielile lui de producție.

Folosind acest exemplu și altele asemănătoare, agitatorii au reușit să-i convingă a intra în gospodăria colectivă și întovărășire pe toți țăranii muncitori din comuna Sinoe.

— Munca de cooperativizare a agriculturii din regiunea dumneavoastră a fost dusă în permanență sau pe campanii?

— A fost o perioadă cînd s-a desfășurat pe campanii, adică numai după ce muncile agricole se terminau sau erau pe sfîrșite. Aceasta a avut urmări negative în munca de transformare socialistă a agriculturii. O dată cu apariția documentelor Congresului al II-lea al Partidului, ne-am dat bine seama că transformarea socialistă a agriculturii nu-i o sarcină de campanie, ci o muncă continuă. Comitetul regional de partid a întocmit un plan. La întocmirea lui au participat activiști de partid și de stat, sute de cadre de specialitate, colectiviști și mecanizatori. În schița-plan se punea accentul pe întărirea unităților socialiste existente, pentru ca acestea să fie exemple în fața țăranilor muncitori.

Pentru întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor colective, partidul și guvernul au venit în ajutor cu mijloace mecanizate și credite pe termen lung. În prezent, avem în regiune 33 de S.M.T.-uri cu 2.662 de tractoare, 1.146 de semănători, 1.222 de batoze, 196 de combine etc. S-au acordat gospodăriilor credite în valoare de 104.490.000 lei, cu care s-au cumpărat animale de reproducție și s-au ridicat construcții. Ca urmare a acestui ajutor precum și a îndrumării agrozootehnice date de cadrele de specialiști, producțiile de cereale și animale s-au ridicat an de an. Veniturile bănești realizate de gospodăriile colective prin valorificarea produselor au crescut în 5 ani de aproape 7 ori. Fondul de bază a crescut și el de la 8.012.090 lei, cît era în 1951, la 101.188.988 lei în 1956. Totodată, au crescut și veniturile colectiviștilor. Un număr de 2115 colectiviști și-au construit case noi, 1349 și-au cumpărat aparate de radio, iar 2159 și-au electrificat casele.

Iată deci care au fost factorii ce au determinat ca țăranii din regiu-

(Continuare în pag. a 4-a)

In ajutorul mecanizatorilor

Motoare stabile ce se pot mișca pe arie

Este știut că în campania de vară, pe numeroase arii se folosesc la acționatul batozelor motoare stabile. Ori de cîte ori batoza trebuie mutată de la un loc la altul, este nevoie însă de multă forță de muncă, pe lîngă faptul că în astfel de cazuri se pierde și timp prețios.

Pentru a înlătura aceste neajunsuri, de curînd mecanicul Ioan Sajtos de la S.M.T. Carei, regiunea Baia Mare, a făcut o importantă raționalizare cu ajutorul căreia motoarele stabile pot fi mișcate pe arie trăgînd totodată și batoza în dreptul șirelor mari de snopi.

Cum anume s-a procedat? Pe axa transversală a prizei de putere de la motorul stabil a fost montat un mosor pe care se înfășoară un cablu de oțel lung de 20—25 m. Pentru a se muta batoza, se întinde cablul pînă la noul loc de treier, fixîndu-l în pămînt cu o ancoră. De aci, cablul e trecut printr-o rotilă, apoi întors și prelungit pînă la batoză, de oiștea căreia se leagă. Se pune în funcție motorul stabil. Prin adunarea cablului pe mosor, batoza este trasă la noul loc de treieriș. După aceasta, se scot penele de fixare a motorului și procedîndu-se ca și în cazul batozei, prin înfășurarea cablului pe mosor, motorul înaintează pe roți, spre batoză.

Întreaga operație durează 10—15 minute în loc de minimum o oră și jumătate cît dura înainte și se face cu doi oameni, în loc de 15—20.

ION DRINCU

Pe teme ACTUALE

O PROBLEMĂ de rentabilitate

În termeni simpli, o gospodărie de stat, pentru a fi rentabilă, trebuie să realizeze o asemenea producție încît prin valoarea ei să poată compensa prețul de cost, asigurînd astfel și obținerea unui venit net. De aici necesitatea de a se lupta pe toate căile, atît pentru sporirea producției cît și pentru reducerea prețului de cost. În ceea ce privește obținerea unui preț de cost cît mai scăzut, un mijloc important îl constituie reducerea cheltuielilor prin aplicarea unui regim sever de economii.

Nu se poate spune că în gospodăriile de stat din țara noastră nu există o preocupare pentru folosirea chibzuită a fondurilor. Conducerile acestor unități au căpătat în ultimii ani o experiență pozitivă în această privință, pe baza căreia gospodăriile își ridică an de an nivelul de rentabilitate. O analiză mai atentă a structurii cheltuielilor arată însă că mai există un sector unde se fac cheltuieli fără nici o cumpătare. E vorba de construcțiile ce se ridică pe teritoriul acestor unități. Astfel, la gospodăriile de stat Albești-Suceava, Moșneni-Constanța, Negrești-Iași și altele s-au construit grajduri pentru care s-au cheltuit sume de bani de 2-3 ori mai mari decît cele planificate. Ce înseamnă aceasta? Nu este nevoie să fii economist ca să-ți dai seama că prețul de cost al produselor și produșilor din sectorul zootehnic, pe care le vor livra statului aceste unități, va fi destul de ridicat, deoarece asupra lui va greva o cotă de amortisment a clădirilor cu mult mai mare decît dacă acestea s-ar fi ridicat cu cheltuieli mai puține. Consecința? Întreaga gospodărie va resimți din această cauză o influență negativă sub raportul rentabilității.

Se pune întrebarea firească: există posibilități pentru rezolvarea acestei probleme? Răspunsul este afirmativ și indică două soluții. Prima se referă la plafonul investițiilor care se fac în sectorul construcțiilor. În legătură cu aceasta este necesar ca beneficiarii să-și organizeze mai judicios fondurile de investiții pentru a nu face risipă. Cea de a doua soluție ar fi — și aceasta prezintă o importanță deosebită — ca unitățile să-și ridice unele construcții în regie, prin folosirea mijloacelor locale. În această privință, este demnă de amintit inițiativa gospodăriilor de stat din Zimnicele și Budești-București, Răcăjdia-Timișoara, Avrești și Pojorani-Iași etc., care, lucrînd în regie, și-au ridicat grajduri, remize și alte clădiri cu un preț de cost cu 50-70 la sută mai mic decît cel planificat.

Reiese dar cît se poate de limpede că folosirea rezervelor locale în scopul ridicării construcțiilor la un preț de cost cît mai scăzut în gospodăriile de stat este în ultimă instanță o problemă de rentabilitate.

Rămîne ca și conducerile unităților, ale trusturilor regionale Gostat precum și Direcția generală a construcțiilor din Departamentul Gostat să se convingă de acest lucru și să ia unele măsuri în consecință.

GH. LEU

Cultura și viața

Din jurnalul unei îndrăgostite

Venisem la Cenad cu gîndul să scriu despre președintele gospodăriei colective. Prima întîlnire cu Gheorghe Vlascici, căci despre el e vorba, nu mi-a lăsat o impresie deosebită: un bărbat nici înalt, nici prea scund, nici frumos, nici urît, nici vorbăreț, nici prea tăcut. Numai ochii, mari, verzi-aurii, aveau o căutătură aspră, neliniștită.

Sosise chiar atunci de pe cîmp și intrase în birou urmat de o mulțime gălăgioasă de oameni, veniți să rezolve diferite treburi. Contabilul îi cerea o semnătură pentru varza care trebuia să plece a doua zi la cantina muncitorilor din Reșița, inginerul Zaharia îi spunea că e musai să meargă la I.C.A.R.-ul din Cenad, care sărbătorea 25 de ani de activitate, și nu se făcea ca tocmai el, președintele, să nu se ducă; o femeie de la ferma de porci venise să i se plîngă că-i trebuie ajutoare...

Se mai afla acolo, lîngă ușă, o fetișcană, al cărui chip împurpurat de o emoție adîncă mi-a atras de îndată atenția. Nu știu dacă venise cu o treabă anume, n-am întrebat-o. Știu doar atît: că se uita pe furiș la ochii verzi, aspri și neastîmpărați ai lui Vlascici, iar din felul cum îi privea se vedea bine că ochii aceia nu-i erau indiferenți.

Păcat că președintele avea atîtea treburi... L-am lăsat să și le rezolve și m-am apropiat de tînăra colectivistă. Se vede că l-am ajuns repede la inimă de vreme ce numai după cîteva minute de discuție m-a invitat acasă. Am intrat într-o încăpere răcoroasă.

Deodată, în semi-întunericul odăii mi-a atras atenția un caiet învelit în albastru, pe care scria: „Jurnal intim".

M-am uitat mirată la tînăra mea gazdă. Fata a luat caietul și a vrut pentru o clipă să-l ascundă, apoi s-a răzgîndit și mi l-a întins, avînd însă grijă să-mi ia din mînă creionul și carnetul.

— Să nu cumva să scrieți la gazetă, că pe urmă — mă amenință ea — nu vă mai spală de ocara mea toată apa Mureșului. Și a plecat să pregătească de mîncare. Avea doară oaspeți.

Am rămas singură în fața jurnalului intim al tinerei mele gazde... Ce putea să cuprindă? Am întors cu înfrigurare prima pagină.

„...Nu știu ce-i cu mine. Astăzi la lucru parcă am fost năucă. Mi se părea că-l văd mereu venind înaintea mea, călare. Șeful de echipă s-a burzuluit la mine și mi-a arătat cîteva fire de cucuruz tăiate. Dar ce? Puteam să-i spun lui cîte sînt în inima mea? Atîta mi-ar fi trebuit. Ar fi huit tot satul.

A doua pagină „...Azi a venit un inginer nou. Zice ca-i pentru animale. E bălai și molatec ca un boboc de gîscă abia ieșit din găoace. Acum avem doi ingineri. Pe el și pe Zaharia. Dar, tot G. e mai priceput decît toți. Am auzit-o pe bătrîna lui că-l apucă zorile citind. Ce crezi? Altfel cum ar putea să biruie atîtea cîte sînt pe capul lui. 700 de familii, 3.000 de ha".

Întors o altă filă ... I-am văzut pe G. cu inginerul cel nou. De cîteva zile îl poartă pe inginer într-una prin gospodărie. Moș Niculaie mi-a spus că au stat mult de vorbă mai ales în grajdul vacilor. Nu știu ce-au plănuit. După cîte a înțeles moș Niculaie, inginerul zicea că avem prea puține vaci cu lapte. Nu-i nimic, o să mai cumpărăm. Parcă acum 7 ani cînd s-a înființat gospodăria aveam mare lucru! Și uite azi toată lumea știe că sîntem gospodărie milionară".

Pagina următoare n-am înțeles-o prea bine. Scrisul este mai nervos, grăbit, mărunțel și în cîteva locuri chiar șters.

„... Mi se pare că mama a simțit. Degeaba încerc eu să... Mama zice că-s o ... Că el e om în toată firea și nu se uită la o... ca mine".

Mai departe scrisul e ceva mai șters.

„...Săracul G.! Cum o fi avînd el timp să se ocupe de toate fleacurile? Azi l-am văzut gustînd din mîncarea ălora de la grădiniță. Sau poate că nu pentru mîncare venise... Poate că... Am văzut eu pe educatoarea aia... A! Atîta-i trebuie... De ce nu se uită ea la inginer? Acela i se potrivește".

Și tot pe aceeași pagină:

„...Astă-seară l-am văzut tare bucuros. Îi străluceau ochii. O! Ochii aceia... Mai bine și i-ar lipi cu smoală. Îi spunea inginerului: „O să avem cinci autocamioane ale noastre Auzi? Cinci! Pînă se coace grîul mai aducem unul. Nici un bob nu se va pierde din noua recoltă!". Și cînd a trecut pe lîngă mine a rîs și m-a bătut ușurel pe obraz".

Urmau apoi cîteva file albe cu cîteva date, cifre. Erau probabil zilele-muncă ale tinerei mele gazde. Apoi un scris frumos cu cerneală violet.

„...Azi am venit acasă obosită-frîntă. Da încalte bine că am terminat cu prășitul cucuruzului. Mai avem 24 de ha de floarea-soarelui. O nimica toată, ce-a fost greu s-a dus. Am citit în ziar un articol despre gospodăria noastră. Era vorba de contractări și achiziții. Nici n-am știut că gospodăria noastră a încasat pînă acum pe lapte, brînză, miel, lînă, legume și zarzavaturi aproape 100.000 de lei. Auzi ce bani! O să vină în curînd avansul. O să-mi iau o rochie și o geantă. Atunci să-l vedem pe G.".

Pagina următoare am parcurs-o în fugă, fiindcă noua mea prietenă mă chema cu insistență la masă:

„...Ai, ai, îmi vine să-i sugrum pe leneșii ăștia. G. împreună cu brigadierii trebuie să alerge în fiecare zi pe la casele lor să-i cheme la muncă. Pe Dumitru Kolompar cînd îl cauți doarme. Nicolae Timotie n-a muncit anul ăsta decît 3 zile. Vilomir Rujici la fel. Mai mare rușinea. Bine le-a făcut cei de-au scris articolul la gazeta de perete.

Mîine mergem la Festivalul raional, la concurs. G. nu vrea să meargă. „Nu mai îmi șade bine, zice el. Vorba aceea „Cal bătrîn cu chingă roșie". Auzi, cal bătrîn... Adică... așa-i. Mama spune că are aproape 30 de ani. De ce nu s-o fi însurînd? Ce mai așteaptă? Să mă duc eu să-l pețesc?..."

N-am putut răsfoi caietul în întregime. Prin ușa întredeschisă mă chema spre bucătărie o aromă plăcută de lapte fiert și glasul tinerei mele gazde:

— Veniți, că se răcește și nu mai e bun!

Să mă ierți, dragă prietenă, că nu ți-am respectat dorința, dar n-am putut rezista ispitei de a scrie la gazetă. Ce să-i faci, meseria. Și apoi, vezi și tu doar c-am păstrat, — pe cît mi-a fost cu putință — discreția cuvenită. Cred că pentru asta, apa Mureșului o să mă poată spăla de ocările tale.

STELA NEAGU

Curiozități

Albinele și medicina

Încă din cele mai vechi timpuri mierea a fost întrebuințată ca medicament. Hindușii din antichitate credeau chiar că folosirea mierei prelungește viața omului.

Pînă în epoca noastră însă eficacitatea acestui aliment a fost puțin studiată. În ultima vreme cercetătorii sovietici au trecut la o analiză sistematică a proprietăților medicinale ale mierei și au ajuns la concluzii foarte interesante.

Peste 2.000 de experiențe efectuate au dovedit, de pildă, că anumite soiuri de miere au proprietatea de a distruge baccilii dizenteriei, febrei tifoide, stafilococii și streptococii. Chirurgul sovietic Krainițki a observat că întrebuințarea unei pomezi pe bază de miere grăbește cicatrizarea rănilor. Mierea poate fi întrebuințată cu succes și pentru inhalații în tratamentul căilor respiratorii și pentru vindecarea degeraturilor.

Observații dintre cele mai precise au putut fi făcute prin întrebuințarea mierei în tratamentul bolilor stomacului, în special în ulcer. La spitalul Ostrumov din Moscova numeroși bolnavi de ulcer s-au vindecat prin aplicarea tratamentului cu miere.

În tratamentul bolilor de ficat și ale vezicule biliare mierea dă, de asemenea, rezultate bune. Ea este în egală măsură întrebuințată în tratarea bolilor nervoase acțiunea ei calmantă ajutînd la obținerea unui somn liniștit al bolnavilor.

Profesorul Pletnera de la Institutul de Medicină Nr. 2 din Moscova utilizează mierea pentru vindecarea bolnavilor atinși de inflamațiuni ale corneei. În același Institut se experimentează pansamentele cu miere pentru vindecarea furunculozei.

În sfîrșit, mierea joacă un rol important în alimentația copiilor.

Ce SĂ CITIM

IULIAN VESPER: „Glasul"

O carte zguduitoare. Sobrietatea cu care se face evocarea nu micșorează tensiunea faptelor, dimpotrivă, accentuează dramatismul.

Țesătura romanului e simplă. O țărancă, trăitoare în Bucovina, își istorisește viața. Eroina deschide ochii „într-o casă țărănească"... cu pămînt pe jos, cu ferestrele strîmte... Nou venita pe lume cade ca „o pacoste în casa săracă și plină de necazuri" a părinților săi. Trăiește o copilărie lipsită de bucurii și lumină. Se căsătorește, în pragul adolescenței, cu bărbatul pe care i-l hotărăsc părinții. Căsătoria nu aduce decît o slabă geană de lumină în această existență întunecată. Eroina cărții, în care bănuiești o femeie la care dîrzenia se îngemănează cu duioșia reținută, continuă să ducă o viață întunecată, apăsată de norii grei ai suferințelor și mizeriei.

În paginile cărții lui Iulian Vesper, viața țăranului ți se înfățișează ca o realitate înspăimîntătoare și în asta constă valoarea de document acuzator a romanului, forța sa de convingere emoțională. Lumea care a legiferat și menținut realități ca cele evocate, cu glas egal, în cartea lui Vesper, inspiră repulsie și ură.

Eroii cărții, oameni înzestrați cu prețioase calități sufletești, inspiră simpatie și dorința ca semenii lor să trăiască o viață demnă și senină.

Ca problematică — și în oarecare măsură ca manieră — romanul e înrudit cu Desculț al lui Z. Stancu, și Cordun — carte de început a lui Eusebiu Camilar.

Iulian Vesper se arată a fi în această carte un artist matur, stăpîn pe mijloace artistice, remarcabile prin sobrietate și plasticitate. Cu cartea sa intitulată „Glasul" el se afirmă ca un prozator autentic de mare promisiune.

Trebuie subliniată, în încheiere, perspectiva optimistă, puternic realistă a romanului. Figurile celor doi fii ai povestitoarei, luptători pentru cauza clasei muncitoare, se impun prin finețea și căldura cu care sînt creionați.

„Glasul" e o carte care merită să fie citită. E o lectură care oferă cititorului certe satisfacții artistice și învită la meditație.

S. ARGHIR

MUZEUL COMUNEI

Străbătusem de multe ori raionul Corabia. Cunoșteam cîteva gospodării colective fruntașe, o echipă culturală cu o bogată activitate, cîțiva ingineri agronomi vrednici de toată stima, un secretar de sfat popular comunal cam delăsător și puținel birocrat, numai muzeul din comuna Orlea nu-l văzusem pînă de curînd. Și doar auzisem vorbindu-se destule despre el. Nu numai la Corabia sau prin împrejurimi, ci și pe la Caracal, ba chiar i s-a dus vestea pînă la Craiova.

Fără îndoială că muzeul din Orlea nu este nici pe departe atît de impunător, atît de bogat în exponate ca marile muzee din Capitală sau din alte orașe ale țării. Dar cele peste 3000 de obiecte așezate cu grijă pe rafturi și vitrine vorbesc mai grăitor decît orice despre rîvna și dragostea cu care o comună întreagă, în frunte cu învățătorii, au muncit timp de 5 ani pentru a înjgheba acest interesant muzeu.

Însoțit de responsabilul muzeului, învățătorul Constantin Iliescu, am vizitat rînd pe rînd cele 3 secții: de istorie, de științele naturii și numismatică. Toate obiectele expuse se referă la așezările care au existat cîndva pe teritoriul actual al comunei Orlea și în vecinătatea imediată, respectiv pe grindurile din mijlocul Dunării. Numeroase exponate — securi, toporiști, vîrfuri de săgeți, cuțite — datează din epoca pietrei șlefuite și au o vechime de circa 4.000 de ani. Alături de armele primitive de vînătoare, se află diferite obiecte casnice. Strecurători de lapte, greutăți de prins la năvoade, vase pentru păstrarea cerealelor și uleiului, rîșnițe, opaițe, toate dovedesc că strămoșii noștri se ocupau atît cu pescuitul cît și cu creșterea vitelor.

Nu lipsesc din muzeu nici obiectele de podoabă: agrafe, brățări, pietre gravate cu chipurile diferitelor zeități și multe alte urme ale feluritelor popoare ce au trecut prin aceste locuri.

În secția de științe naturale, muzeul are numeroase exponate care oglindesc fauna și flora pădurilor, bălților și cîmpiei de pe raza comunei Orlea.

Ultima secție — de numismatică — cuprinde circa 850 de monezi vechi de argint, bronz și aramă, unele exemplare fiind foarte rare și deosebit de interesante.

Mii de țărani muncitori din raionul Corabia și raioanele vecine au vizitat muzeul din Orlea. Cu adevărat gazde primitoare, orlenii pregătesc viitorilor vizitatori o surpriză: în noul cămin cultural ce-l ridică prin autoimpunere, o sală frumoasă și mult mai încăpătoare a fost rezervată muzeului.

S. LEONARD

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

Oameni „înțelegători"

Sub titlul de mai sus, în ziarul „Agricultura Nouă" nr. 311/1957 a fost publicat un articol în care se arată că Ion Marcu, președintele sfatului popular al comunei Albești, raionul Cricov, și agentul agricol Marin Cernat nu iau măsuri împotriva chiaburilor care lasă oile să intre în holdele oamenilor.

În urma cercetărilor făcute, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Cricov ne răspunde că cele sezisate de ziar sînt juste. Comitetul executiv al sfatului popular raional a sancționat pe tov. Marcu Ion cu mustrare scrisă, iar Cernat Marin, agent agricol al comunei, a fost scos din muncă.

Știți să răspundeți?

În dorința de a-i stimula pe cititorii ziarului nostru să studieze pe scară cît mai largă lucrările apărute sau cele ce apar din domeniul agro-zootehnic, continuăm concursul de întrebări intitulat „Știți să răspundeți?"

Răspunsurile se vor trimite pe adresa ziarului nostru în termen de două săptămîni de la data publicării lor, cu mențiunea: „Pentru concurs". Ele trebuie scrise citeț și semnate cît se poate de descifrabil, indicîndu-se ocupația și adresa concurentului. La încheierea concursului, care va dura trei luni, cînd vom publica și răspunsurile exacte, cîștigătorii vor fi stabiliți pe baza punctajului obținut.

Pentru cele mai multe răspunsuri exacte se vor acorda:

Premiul I — un aparat de radio.

Premiul II — un patefon.

Premiul III — o mașină de bătut porumb.

În afară de cele trei premii, se vor acorda mai multe mențiuni, pe baza exactității răspunsurilor primite.

Publicăm mai jos a patra serie de întrebări:

- De cîți ani se cunoaște ogorul negru și în ce țară a fost practicat pentru prima oară acest sistem de cultură?
- Din ce cauză tuberculii de cartofi înghețați au gust dulce?
- Știți cît timp pot rezista în pămînt organele de înmulțire ale riiei negre a cartofului?
- Care este vîrsta medie a nucului?
- Ce recoltă de flori de trandafiri poate fi obținută de pe o cultură în suprafață de un ha?
- La ce pot fi folosite semințele de struguri?
- Cînd s-a adus tutunul în Europa?
- Ce lungime măsoară rădăcinile unei plante de grîu?

Noi cadre superioare pentru agricultură

Peste cîteva zile vor pleca să lucreze pe ogoarele patriei noastre peste 400 de ingineri agronomi, zootehniști și medici veterinari, proaspeți absolvenți ai Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București, care nu de mult au terminat de susținut examenul de stat.

În timpul celor cinci ani de studii teoretice și practice noua promoție de ingineri agronomi și medici veterinari, ajutată cu grijă și dragoste de cadrele didactice, a acumulat multe cunoștințe care le vor da posibilitatea să facă față cu cinste sarcinilor multiple puse în fața de agricultura noastră socialistă.

C. PENCEA

PIRUL

Plugul scoase fir cu fir
rădăcinile de pir.
Pirul, cum a dat de soare,
prefăcîndu-se că zace,
a pălit așa de tare,
că plugarul i-a dat pace.
Dar venind o ploaie-odată,
pirul vesel se trezi;
rădăcina-nviorată
tot ogoru-l împînzi.

Vrei să scapi de el, pe loc?
Strînge-l grabnic și dă-i foc!

PETRE POPA

Cursuri de perfecționare

În anii trecuți, Direcția generală a învățămîntului agricol din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a organizat — cu rezultate bune — cursuri pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățămîntul agricol. Profesorii și maiștrii care au urmat aceste cursuri în vacanțele de vară au obținut succese temeinice în munca de instruire și educare a elevilor.

În localul Centrului școlar agricol din Sibiu a avut loc la începutul lunii iulie a acestui an deschiderea festivă a cursurilor I.P.C.D.

La alegerea și fixarea tematicii cursurilor s-a avut în vedere ca prin conținutul și prezentarea lor — sub formă de conferințe, seminarii, lecții-model și de probă — cursanții să-și poată completa și adînci cunoștințele ideologice, politice și profesionale și să-și însușească metodica și măiestria pedagogică.

Ing. **VELICU C.**
medic veterinar **COLTOFEANU N.**
corespondenți

Lăcusta

O lăcustă, în iarba bogată
Furișată,
Zicea cu glas mieros
De mincinos:
„O! cîte calomnii pe seama mea!
„Ce lume rea!
„Cine-a scornit că-s lacomă de tei
„E un mișel!
„Eu iarba, frunzele le îndrăgesc.
„O dovedesc!
„Dovadă,
„Fără de tăgadă,
„E pielea mea vopsită
„În verde pur, ca iarba-abia-ncolțită".
I-a replicat un cintezoi
Vioi:
„Pretinzi că poți iubi?
„A se slăbi!
„Nu te-ai vopsit cu-a plantelor culoare
„Din nu știu ce iubire mare!
„Ci ca să te ascunzi mai bine
„În iarbă și s-o rozi cum îți convine!

MIHNEA MOISESCU

SATIRĂ...

„Necazuri"

Mecanicii de la gospodăria de stat Lălcăi, regiunea Pitești, în loc să repare adăpătoarele automate din grajduri, stricate de multă vreme, au construit o fîntînă arteziană, frumos împrejmuită, în fața birourilor gospodăriei.

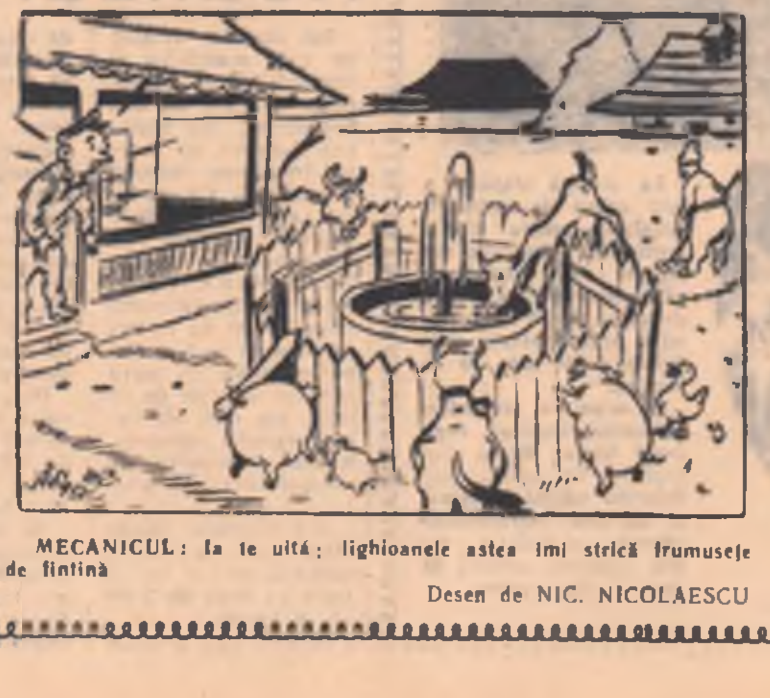

MECANICUL: Ia te uită; lighioanele astea îmi strică frumusețe de fîntînă

Desen de NIC. NICOLAESCU

Două batoze, o locomobilă și-un fabricant de opinci

Am fost zilele trecute la tîrg la Buteni. Ce de lume, ce larmă, ce mărfuri frumoase! Și căruțe, și gospodari de n-aveai loc să-ți tragi sufletul. La drept vorbind, așa-i cam pe la toate tîrgurile noastre. Se adună nație multă. Unul ca să cumpere, altul ca să vîndă, iar ceilalți — ăștia-s de obicei cei mai mulți — vin să mai schimbe o vorbă, să se vadă cu ăi de prin alte sate și să stea o țîrucă și la un deț de jinars, că doar nu-i bai.

Eu unul venisem mai de dimineață cu niște lînă pe care am vîndut-o destul de repede. Așa că pe la jumătate la zece, cînd tîrgul e în toi, am pornit după cumpărături. În forfota tîrgului m-am întîlnit cu Simon, unul din Dezna, cu care mă am prieten încă de la cătănie — să fie de atunci vreo 20 de ani.

Acum bag seama că dumneavoastră nu prea știți cine e acest Simon — prietenul meu. Pot să vă spun doar atît că-i un gospodar cu mîini de aur, priceput foc și isteț la minte cum mai rar întîlnești. Știe de toate, că citește tot felul de cărți; și-a altoit vie, pune pomi, încrucișează soiuri, are stupi, și cîte n-o mai fi avînd de gînd să împlinească.

— Și-acum ce-ai de gînd să cumperi? mă întrebă după un timp Simon.

— Mi-aș lua musai ceva opinci. Tocmai pornisem să caut cînd te-am întîlnit pe tine, i-am răspuns.

— Păi atunci, dacă vrei opinci, vino cu mine la Dezna — zice Simon.

— Se găsește la voi la cooperativă?

— Nu! îmi răspunde el făcîndu-mi cu ochiul. La noi e tare sectorul particular. Și se pune pe rîs, da' nu așa din toată inima, ci mai mult mînzește, a pagubă.

— Bag seama că ți-i a glumă, Simoane, zic eu. Da' mie îmi trebuie musai opinci noi, c-astea din picioare sînt bune de dat la D.A.C.

— Mă, eu nu glumesc, se aprinde Simon. Ne-o căzut din seninul cerului un meșter mare, ce n-are păreche nici la București.

— Și care îi ăla de n-am auzit de el pînă amu? l-am agrăit curios și încîudat.

— Îl cheamă Cherciu! Petru Cherciu! Îl știi?

— Nu-i ăla — zic eu — care avea o soață de-i mergea gura mai ceva ca ghezășul de Oradea?

—Ala-i! Tune dracu-n foalele lui!

Băgai de seamă că Simon e cam pornit și devenii și mai curios să aflu de ce.

— Parcă era mașinist Petre Cherciu ăsta. Așa-l știam, zic eu.

— O fost. Amu lucră opinci și le vinde la tîrguri: la Beliu, la Gurahonț și prin alte părți. Trebuie să fie și p-aci cu marfă. Nu pierde el prilejul, ca baba colacul.

— Și ce l-a apucat, mă Simoane? Avea doar meșteșug, două batoze, locomobilă?!

— O luat-o razna ca un bolînd. O zis la lume: dă-l în foc să-l mănînce de meșteșug, că nu-i cîștig.... Amu stă în tîrnaț la umbră și croiește opinci, c-astea aduc pițule: 80—100 de lei la pereche. Și chiar mai mult. Apoi își ia soața și preumblă opincile în spate prin tîrguri, ca melcii căsîle.

— Și cu batozele, locomobila, ce-o făcut?

— O făcut pe dracu ghem. Locomobila zace beteagă lîngă cimitirul din Sebiș de trei ani. Batozele nu mai au nici ele mult și-or s-o urmeze. O vrut statul să-i dea bani ca să le repare, da' Cherciu îi tare de ureche și n-o vrut să primească. Ci-că el fabrică... opinci și ajută musai industria.

— Și ce zic tovarășii de la sfat, oamenii? îl întreb eu din ce în ce mai mirat.

— Zic ei multe, da' Cherciu o ține p-a lui. Nu vede, n-aude. El mărește producția de opinci. C-asta-i batir cu cîștig greu și merge să speculezi.

— Da' cu treieratul ce-o să faceți?

— Păi anul trecut am adus batoză din alte sate. Iar dacă și anul ăsta tovarășii de la sfat or sta mai departe pe fundul cioarecilor și-l vor lăsa pe Cherciu de capul lui, atunci va fi rău. Tare rău, că n-o să-l lăsăm dară să-și arîdă de noi.

Am înțeles acum de ce era prietenul meu Simon atît de furios și vă mărturisesc că l-am dat dreptate. La o vreme, după ce m-am despărțit de el, pe cine credeți că l-am întîlnit în tîrg? Pe Cherciu. Vindea într-adevăr opinci și se tocmea mai abitir ca un negustor de pe vremuri. Parcă nu era el mecanicul iscusit de altădată. A uitat se pare și de omenie și de datorie.

Dar tare mă tem că o să-i sîsîie curînd opincile lui Petru Cherciu prin sălile judecătoriei. Că întîmplarea asta pe care am aflat-o de la Simon miroase de departe a sabotaj. Și cînd e vorba de sabotaj nu scapi chiar dacă ești „fabricant" de... opinci.

LUCIAN CURSARU
după o corespondență de la
Ion Colai

Și UMOR

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

La baza de recepție

În mii și mii de sate din țară, îndată după treieriș producătorii agricoli care au încheiat contracte cu I.C.S. „Recolta" și unitățile cooperației de consum se grăbesc să transporte primii saci cu grîu la bazele de recepție.

În fotografie, un prim convoi de căruțe din comuna Comana, raionul Vidra, a sosit la baza de recepție, unde grîul este îndată analizat la laborator și cîntărit.

Primele boabe din noua recoltă

Gospodăriile colective, întovărășirile agricole, precum și numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din comunele raioanelor Giurgiu, Drăgănești-Vlasca și Vidra, regiunea București, care au început treierișul, au ținut ca primele boabe să le livreze statului, respectîndu-și cu cinste obligațiile contractuale. Bunăoară, întovărășiții din comuna Grujani, raionul Giurgiu, au livrat 8.200 kg de grîu din cantitatea de 30.000 kg contractată, iar colectiviștii din comuna Putineiu, același raion, au predat 10.000 kg. de orz. Pînă acum cîteva zile, bazele de recepție din cuprinsul raioanelor arătate mai sus au primit aproape 70.000 kg de grîu și peste 35.000 kg de orz.

Contracte suplimentare

Văzînd la recoltare că producția de grîu la hectar în acest an este cu mult mai mare față de cea prevăzută, gospodăria colectivă „Cel de al doilea Congres al P.M.R." din comuna Stănești, raionul Giurgiu, a mai contractat cu I.C.S. Recolta încă 8.500 kg de grîu; gospodăria colectivă „23 August" din comuna Bolovoaga, raionul Drăgănești-Vlasca — 20.000 kg de grîu, iar întovărășirea agricolă „Elena Pavel" din aceeași comună — 11.700 kg de grîu, creîndu-și în felul acesta noi venituri bănești și contribuind cu cinste la formarea fondului central de cereale al statului.

De la arie, la magazia statului

Cu regularitate de ceasornic, un camion încărcat cu saci oprește de patru ori pe zi la magazia statului din orașul Huși. Tov. Ion Irimia — șoferul — sare cel dintîi cu gura:

— Gata! tovarăși, se adresează el celor însărcinați cu primirea cerealelor, dîndu-le a înțelege să nu zăbovească cu înmagazinarea, fiindcă și-a luat angajamentul să transporte grîul treierat, chiar în ziua respectivă.

Bătrînul magazioner, Constantin Iftincu, e bucuros de graba șoferului. El însă s-a pregătit din timp, astfel că operațiunea de descărcare a sacilor de grîu durează puțină vreme. În același timp magazionerul își notează cu atenție cantitatea descărcată:

— Bună marfă: zice el. 81 greutate hectolitrică și numai 1.6 la sută corpuri străine. Bună!...

Dar iată încă un transport de la gospodăria de stat Averești, raionul Huși. Tov. Gheorghe Salomeea, șeful secției Răsești, a acestei unități, care a însoțit transportul grîului la magazia statului, e mulțumit că de la Răsești pleacă grîu ca aurul, pentru pîinea poporului muncitor.

I. MAGURA

Din experienţa UNITĂŢILOR AGRICOLE COOPERATISTE

PRIN INTOVARAŞIRILE DIN RAIONUL DRĂGĂNEŞTI OLT

Am adus în întovărăşire şi restul de pămînt

Am 5 ha. de pămint: 2,75 ha. zestrea soţiei, iar restul moştenit de mine de la părinţi. Cele 5 hectare erau impărţite in citeva parcele, departe una de alta. Jumătate din timpul bun de lucru il pierdeam mergind de la parcelă la parcelă. Din pricina răzoarelor, am făcut eu socoteala, pierdeam cam 2.500 m.p. Cunoscindu-mi necazul, Stancu Ciocordel a venit la mine şi mi-a zis:

— Ca să stringi toate parcelele la un loc, să ciştigi teren, prin desfiinţarea haturilor şi să munceşti pămintul, vin cu noi in intovărăşire.

M-am inscris in intovărăşire in anul 1953. Eram cu toţii numai 9 familii şi 27 de hectare. (Acum intovărăşirea noastră numără 214 familii şi 460 ha teren arabil).

Am intrat cu 2,50 de ha. Incă nu eram pe deplin convins de avantajele intovărăşirii, iar nevasta ţinea morţiş ca pămintul ei să nu-l inscriu. A trecut un an, doi. Rezultatele obţinute in intovărăşire erau bune. Am mai adus incă 0,50 de ha. Mai aveam in afară 2 ha. Ce-i drept, restul de teren nici eu nu voiam să-l inscriu. De nevastă nu mai vorbesc. Ziceam amindoi că pămintul ăsta de luncă este mănos şi aproape.

Munceam in două părţi. In intovărăşire şi in afară. Era greu. Anul trecut, in afara intovărăşirii aveam 0,75 ha. cu griu. La treieriş am obţinut numai 700 kg., iar de pe suprafaţa de 1,25 ha. din intovărăşire am realizat un plus de recoltă de peste 300 kg. boabe la ha. Cu toate acestea, nici anul trecut nu m-am inscris cu toată suprafaţa in intovărăşire. Să mai incerc, mi-am zis. Intre griul insămînţat in afară şi cel din intovărăşire este o deosebire mare. Am văzut-o singur, mi-a confirmat-o şi agronomul. N-am treierat incă, dar după evaluări noi obţinem peste 2.000 kg la ha. in intovărăşire, dar nici 1.600 in afara ei. Acum n-am mai aşteptat treieratul. Am adus in intovărăşire şi restul de pămint. Ca mine au făcut mulţi. Noii intovărăşiţi Ilie P. Toma, Florea Crăciun, Ion Paterău şi alţii s-au inscris de la inceput cu intreaga suprafaţă. Invăţaseră din paguba mea. Pină acum, peste 90 la sută din membrii intovărăşirii au venit cu tot pămintul.

STANCU I. V. GROSU
membru al întovărăşirii „Zorile Roşii” din comuna Mihăieşti.

Secerînd în comun, am evitat pierderile de recoltă

Intovărăşirea noastră numără 387 de familii care lucrează laolaltă 1.016 ha. Numai de la 1 ianuarie 1957 şi pină in prezent s-au inscris in intovărăşire 314 familii. După cum vedeţi, la inceput am fost puţini. Eram insă oameni uniţi şi hotăriţi. Toţi şi-au adus in intovărăşire intreaga suprafaţă de pămint.

O deosebită atenţie am dat-o muncii in comun. Unii membri ca: Păun Ion, Bindu Dumitru, Vlad St. Ion, Ilie St. Niţu şi alţii au inţeles de la inceput că dacă se munceşte in comun, rezultatele vor fi mai bune. Din toamna anului 1954 lucrările agricole la păioase ca: arătura, insămînţatul, ingrijirea lor, seceratul şi treieratul le-am făcut in comun. Repartizăm produsele după suprafaţa adusă de fiecare intovărăşit. Rezultatele au fost bune. Munca a devenit mai uşoară. In prezent, nu mai avem nici un intovărăşit care să nu-şi lucreze pămintul in comun. Datorită aplicării regulilor agrotehnice, avem o recoltă de păioase foarte bună. Iscru Ilie, Nedelea Dirnea, intovărăşiţi in virstă de peste 55 de ani, spun că aşa recoltă n-a mai fost de prin anul 1937. Recolta bogată de griu trebuie strinsă la timp şi fără pierderi. Datorită bunei organizări a muncii pe brigăzi, am terminat seceratul griului in numai 7 zile. N-am avut nici o pierdere. Nu acelaşi lucru s-a intimplat la intovărăşirile „Vasile Roaită” şi „23 Decembrie”, unde nu se lucrează in comun. Ele au intirziat secerişul cu trei zile. Şi-au avut pierderi la griu, provenite prin scuturare. Aceasta i-a determinat pe membrii intovărăşii „Vasile Roaită” să ia hotărirea ca la anul să recolteze şi el impreună.

NIŢA POSTALIU
preşedintele intovărăşirii „Scînteia” din comuna Văleni

RECOLTAREA — prilej de mărire a fondului obştesc

Ca suprafaţă şi număr de familii, intovărăşirea noastră este a doua din comună. Producţiile realizate au fost intotdeauna mai mari cu 200-300 kg. la ha. decit in sectorul individual. Aşa că aveam cu ce ne lăuda. Intr-o privinţă insă lucrurile nu stăteau chiar bine. E vorba de fondul de bază, care pină acum, la recoltare, se ridica la peste 1000 de lei proveniţi din taxele de inscriere. După cum vedeţi, puţin. Ce ne-am fi putut procura cu o sumă atit de mică? Intr-un timp, credeam că problema fondului obştesc ne frămintă doar pe noi cei din consiliul de conducere.

De aceea, mare ne-a fost mirarea cind intr-o adunare generală s-a ridicat tovarăşul Neleapcă Florea şi a făcut propunerea să aplicăm art. 20 din statutul intovărăşirii. Prin acest articol se prevede că adunarea generală poate hotări pentru fondul obştesc o contribuţie din producţia obţinută de intovărăşiţi. Propunerea nu a intimpinat in fond nici o obiecţie. S-au ivit discuţii doar in privinţa cantităţii ce urma să se repartizeze pentru fondul obştesc. A rămas, in cele din urmă, ca fiecare intovărăşit să dea 10 kg. de griu şi 10 kg. de porumb pentru suprafaţa cultivată cu aceste plante. Cum noi avem 210 ha. cu griu, inseamnă că acum, la treier, odată cu sămința pe care o stringem in comun, vom opri pentru fondul obştesc 2.100 kg. griu. Griul l-am contractat cu statul. Cu banii primiţi pentru griu şi cu cei care-i avem la C.E.C., vom cumpăra o semănătoare, o secerătoare şi citeva prăşitori. De acum putem spune că şi intovărăşirea noastră are un fond de bază care se va mări şi mai mult odată cu recoltarea porumbului.

LUCA CONSTANTIN
preşedintele intovărăşirii „1 Mai” din satul Olari

Intovărăşiţii se inscriu în colective

Producţiile mari de cereale dobindite de gospodăriile agricole colective din regiunea Galaţi constituie un puternic stimulent pentru atragerea in această formă a noi familii de ţărani muncitori. In raionul Filimon Sirbu, raion complet cooperativizat, gospodăriile agricole colective din comunele Mircea Vodă şi Largu, de exemplu, au obţinut la treieriş de pe primele 213 hectare şi respectiv 53 hectare producţii medii de griu de 2.000 şi 2.400 kg., cu 400—600 kg. mai mult decit intovărăşirile agricole.

Convingindu-se de superioritatea muncii in gospodăriile colective, numeroşi ţărani muncitori intovărăşiţi fac in aceste zile cereri pentru a se inscrie impreună cu familiile lor in gospodării colective.

In gospodăriile agricole colective din comunele Deduleşti şi Ianca s-au inscris in ultimele zile alte 310 familii de intovărăşiţi. Totodată 160 familii de intovărăşiţi din satul Mohreanu au sărbătorit in ziua de 14 iulie inaugurarea unei noi gospodării colective.

De la inceputul campaniei de recoltare, in gospodăriile colective din acest raion s-au inscris aproape 1.000 familii de ţărani muncitori intovărăşiţi. In prezent, in 12 comune şi sate din acest raion, printre care Surdila — Găiseanca, Mircea Vodă, Maraloiu şi altele, toţi ţăranii muncitori s-au inscris in gospodării agricole colective.

Succese deosebite in această direcţie obţin şi gospodăriile colective din raioanele Călmăţui, Brăila, Galaţi, Bujor şi altele

Se împart avansuri băneşti

In 112 gospodării agricole colective din regiunea Oradea a avut loc impărţirea de avansuri băneşti. Gospodăria agricolă colectivă „Viaţă Nouă” din Sintana, care a realizat un venit de aproape 700.000 lei, a impărţit de curind colectiviştilor al doilea avans bănesc. Pentru fiecare zi-muncă colectiviştii au primit cite 7 lei. Colectiviştii Teodor Gligor şi Teodor Tăutean, de pildă, au primit ca avans bănesc 2.500 şi respectiv 2.900 lei.

Avansuri băneşti au mai impărţit gospodăriile colective din Borş, Salonta, Vulea lui Mihai, Vaida, Simand, Sintău Mare şi altele.

★

In comuna Petroşani, raionul Zimnicea, există o cooperativă agricolă cu rentă. Ţăranii muncitori uniţi in această cooperativă muncesc cu spor pentru a obţine recolte bogate la toate culturile. Ei s-au străduit să execute la timp lucrările de intreţinere a culturilor precum şi recoltatul păioaselor. In afară de brigăzile de cimp, cooperativa mai are şi o brigadă piscicolă, care, de pe urma peştelui livrat statului, aduce cooperativei insemnate ciştiguri băneşti.

Zilele trecute membrii cooperativei au primit cel de al doilea avans in bani acordat in acest an. Pentru o zi-muncă s-a acordat ca avans cite 15 lei. Văzind veniturile mari realizate de membrii cooperativei, numeroşi ţărani muncitori din comună işi manifestă dorinţa de a deveni membri ai acestei unităţi agricole socialiste.

VASILE ROMAN
corespondent

~o~

Coloana de maşini a colectivei

Cind s-a proiectat garajul unii membri ai gospodăriei colective din Codlea, regiunea Stalin, au cerut ca el să fie mic. „Să incapă două autocamioane — şi-au zis — că mai multe nu credem să avem vreodată”. Pină la urmă s-au inţeles să construiască un garaj care să poată adăposti patru autocamioane. Ce bine dacă-l făceau pentru 5 autocamioane şi un turism. Atitea vor avea in curind.

SĂ ÎNSILOZĂM cît mai multe furaje!

Păşunea de iarnă a animalelor

Din activitatea staţiunii experimentale zootehnice Slobozia

Insilozarea este mijlocul cel mai economic prin care putem conserva timp indelungat furajele suculente şi păstra insuşirile lor nutritive. Iarna nutreţul murat constituie un furaj bogat in vitamine, inlocuind cu succes iarba din timpul verii. Pe drept cuvint se spune că nutreţul insilozat este păşunea de iarnă a animalelor. Vacile de lapte hrănite cu mari cantităţi de furaje insilozate dau o producţie uniformă tot timpul anului.

Datorită acestor avantaje multe gospodării agricole colective şi de stat au inceput incă din anii trecuţi să insilozeze cantităţi din ce in ce mai mari de furaje.

Un exemplu pozitiv in această direcţie ni-l oferă staţiunea experimentală zootehnică Slobozia din regiunea Bucureşti, unde se fac importante lucrări pentru ameliorarea vitelor locale de stepă cu rasele roşie şi brună. Pentru ca metişii obţinuţi prin incrucişarea acestor rase să aibă o dezvoltare armonioasă şi o mare capacitate de producţie s-a simţit nevoia unei furajări uniforme tot timpul anului, care a fost asigurată mai ales cu porumb de siloz.

Cantitatea insemnată de furaje insilozate (1800 de tone in anii 1955 şi 1956) a făcut posibilă hrănirea abundentă a animalelor in lunile de iarnă. Vacile au consumat zilnic cite 30 kg nutreţ murat incepind cu luna noiembrie şi terminind cu luna mai a anului următor. Datorită hrănirii cu nutreţ murat, producţia medie lunară de lapte pe cap de vacă furajată s-a menţinut sporită şi constantă tot timpul anului, aşa cum se poate vedea in graficul alăturat. Pe o perioadă de doi ani, curba lactaţiei este aproape uniformă.

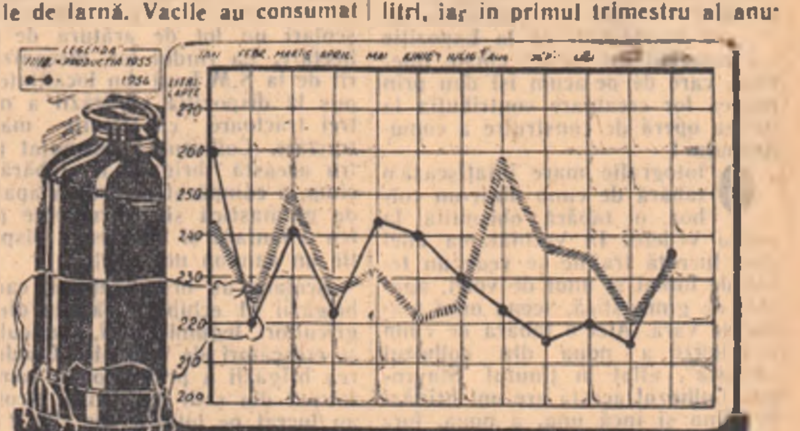

In anul trecut, producţia medie de lapte realizată pe cap de vacă furajată la metişi a fost de 2.100 de litri, iar in primul trimestru al anului 1957 de 566 litri, cu 7,8 la sută mai mult decit in aceeaşi perioadă a anului trecut.

Efectul bun al furajării cu nutreţuri insilozate s-a constatat şi asupra stării de intreţinere a animalelor. In fiecare an la sfirşitul perioadei de hrănire la grajd, vacile au avut o greutate corporală cu 3,8 la sută mai mare decit cea iniţială.

Anul acesta, staţiunea a inceput să insilozeze pe lingă porumb şi alte plante de nutreţ. Cu o lună in urmă, au fost insilozate 7 vagoane de secară verde cu melasă diluată 2 la sută şi 5 vagoane de lucernă verde cu acid formic in concentraţie de 4,5 la sută. Acum se pregătesc gropile in vederea insilozării porumbului ce va fi recoltat de pe cele 40 de hectare.

Pe lingă acestea colectivul de ingineri şi tehnicieni de la staţiunea de cercetări zootehnice din Slobozia se străduieşte să-i inveţe pe colectiviştii din imprejurimi cum să insilozeze furajele. In urma acestei iniţiative, incă din anul trecut gospodăriile agricole colective „Maxim Gorki” din comuna Gh. Lazăr, „Pionierul” din Poiana şi „Al. Petofi” din Slobozia Nouă au insilozat importante cantităţi de porumb. Demn de subliniat este şi faptul că in aceste gospodării creşterea vitelor a devenit rentabilă pentru că pe de o parte producţia de lapte a crescut simţitor, iar pe de alta au fost realizate insemnate economii la finuri şi concentrate.

Ing. **DAN IONESCU**

Notă Doar cîteva hectare

Mă gindeam deunăzi intrind in raza comunei Puchenii Mari, raionul Ploeşti — pe ai cărei locuitori ii ştiam buni gospodari — că voi avea bucuria să văd aici dacă nu toate, dar o mare parte din mirişti arate şi chiar semănate.

La intrebarea mea, cu privire la mersul recoltării, tov. Dobre, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular chibzui o clipă, răsfoind nişte hirtii, ca şi cum de acolo trebuia să-i vie răspunsul, apoi cată la mine şi zise:

— Stăm bine tovarăşe. Chiar foarte bine. Miine terminăm secerişul...

— Dar in mirişti s-au făcut insămînţări de porumb furajer? Il mai intrebai pe tov. preşedinte.

— Ei, să tot fie vreo citeva hectare. Au insămînţat alde... Gh. Lambă 30 de ari, Grigore Moisescu 12 ari, Radu F. Dumitru 12 ari şi... Cam ăştia!

...Ce-i drept, cu citeva zile inainte de inceperea recoltatului, intr-o adunare la care au luat parte peste 140 de ţărani muncitori, tov. Dobre Gheorghe, preşedintele sfatului popular, a vorbit, printre altele, şi de insămînţarea porumbului furajer in mirişte.

— Cele 520 de vaci cu lapte, citeva sute de tineret bovin, sute de cabaline şi ovine ce le avem — a spus atunci preşedintele — n-au asigurate furajele necesare bunei intreţineri decit in procent de 65—70 la sută...

Iată insă că preocuparea tovarăşilor de la sfatul popular s-a rezumat doar la atit. La o... cuvintare. Alte măsuri practice n-au fost luate, ca miriştile să fie arate şi insămînţate pe suprafeţe cit mai mari cu culturi furajere.

Timpul e destul de inaintat. Totuşi se mai poate semăna in mirişti porumb furajer, dughie, mei ori sorg. Pentru aceasta insă se cere din partea organelor locale ale puterii de stat şi agricole din comuna Puchenii Mari ca pe lingă alte preocupări, să dea atenţie şi acestei importante probleme.

Mai trebuie adăugat că nici tovarăşii din secţia agricolă a raionului Ploeşti n-ar trebui să se mulţumească cu cele 115 ha semănate pină acum cu porumb furajer in mirişti in intreg raionul.

C. VASIA

CONSTRUCŢII TRAINICE

* *

An de an se dezvoltă gospodăria agricolă colectivă din comuna Mădăraş, regiunea Oradea. In fotografie: un nou grajd pentru vacile de lapte şi o remiză pentru maşini agricole şi unelte. După cum se vede, in ogradă e găzduită şi combina S.M.T.-ului, care a terminat recoltatul păioaselor.

* *

PE DRUM NOU

Din experienţa raionului Gura Jiului în formarea de cooperative agricole de producţie pe bază de rentă

Pină la inceputul anului 1957, raionul Gura Jiului nu dobindise succese deosebite in munca pentru transformarea socialistă a agriculturii. Existau in raion 12 gospodării colective, 33 intovărăşiri şi o singură cooperativă agricolă de producţie cu rentă, insumind o suprafaţă totală de 7000 ha.

Luind in discuţie sarcinile ce revin in cooperativizarea agriculturii activiştilor de partid şi de stat precum şi organelor agricole, biroul comitetului raional de partid le-a recomandat incă de la inceputul acestui an să-şi indrepte atenţia indeosebi către formarea de noi unităţi cooperatiste pe bază de rentă. Aceasta intrucit in multe din comunele raionului exista un număr mare de ţărani muncitori cu gospodării mijlocii ce se simţeau atraşi de avantajele oferite de cooperativa de producţie cu rentă.

Munca a pornit cu entuziasm. S-au concentrat forţe puternice la inceput intr-o singură comună: Sadova. In timp ce comitetul de iniţiativă ajutat de salariaţii statului popular, ai cooperaţiei, de deputaţi comunali etc. duceau munca de lămurire de la om la om, in comună se desfăşurau şi cursurile unei şcoli. Aci activiştii de partid şi de stat, precum şi membrii comitetelor de iniţiativă din celelalte comune invăţau cum trebuie interpretat proiectul de statut, care-s metodele ce pot fi folosite in raion pentru lămurirea ţăranilor muncitori şi altele. Totodată, cursanţii urmăreau şi sprijineau munca practică a comitetului de iniţiativă din Sadova. Munca n-a fost deloc uşoară. Erau la inceput ţărani ca Nedelcu Gheorghe care nici nu vroiau să audă de intemeierea cooperativei. Acesta nici nu vroia să stea de vorbă cu agitatorii Nae Pungă, Anca Boboc. N-o făcea din răutate. In mintea lui nu era bine desluşit ce inseamnă cooperativa agricolă de producţie. „Eu am gospodărie bine intocmită, zicea el. Cum să pun eu la bătaie totul, pămint şi vite şi atelaje, să mă prind in horă lingă vreun coate goale care n-aduce nimic? Plecaţi de-aci şi daţi-mi pace”.

„Stai, măi omule, zicea Anca Florea, preşedinta comitetului de iniţiativă, tu aduci mult in cooperativă, mult ţi se cuvine. El aduce puţin, ia şi rentă mică. Iar pentru unelte şi vite ţi se plăteşte”. Şi-i explica apoi, pe indelete, cum se face repartizarea veniturilor după munca depusă şi după rentă.

Oamenii au inceput să prindă interes de la o vreme. Discutau cu agitatorii, făceau şezători. Duminicile se adunau la căminul cultural. Echipa artistică condusă de invăţătorul M. Păun prezenta fie o scenetă, fie recitări, jocuri, cimilituri şi cintece. După terminarea programului incepeau discuţiile despre ceea ce ii durea pe oameni: cooperativa. O facem sau nu? Alungăm din vatra satului nostru pe veci sărăcia? Gheorghe Nedelcu incă se lăsa greu.

Atunci, instructorul raional de partid Cebuc Ioan, ajutat de Moacă Vasile, secretar cu problemele agrare, au căutat să se apropie şi mai mult de Nedelcu Gheorghe. Au mers la el acasă. O zi, două, o lună. Au mincat cu el pe cimp. Au muncit cu el. Au vorbit zilnic indelung despre munca grea pe ogoare fărimiţate şi despre foloasele muncii in comun, despre maşinile care le pot lucra pămintul, despre ingrăşăminte, indrumare tehnică şi cite altele.

Intr-o zi, la inceputul primăverii, Nedelcu a depus cerere de inscriere. Ghiaţa era spartă. „Apoi dacă el a intrat in cooperativă, noi ce mai zăbovim?” Şi astfel, in martie 1957, 60 de familii au intemeiat cooperativa cu rentă din Sadova. Cu experienţa bogată căpătată in această comună, instructorii au trecut in satele vecine: Găculăteşti, Murata, Doceni, Dobreşti etc. Au format aci nuclee din comunişti, deputaţi, ţărani muncitori individuali fruntaşi, care fuseseră de la inceput pentru intemeierea cooperativei. Au căutat să se imprietenească cu oamenii. Cetăţenii işi deschideau faţă de el băierile inimii şi-şi spuneau tot păsul. Ei vedeau in activistul venit in sat un tovarăş de viaţă, de muncă; un exemplu de cinste şi modestie, un om legat de ei, de viaţa lor. Atunci cind au reuşit să inţeleagă acest lucru şi cind au mai inţeles că munca in cooperativa agricolă de producţie le va aduce recolte mari, — datorită muncii mecanizate şi aplicării regulilor agrotehnice, — n-au mai stat in cumpănă. Au semnat cererile de inscriere.

In decurs de citeva luni alte 6 cooperative de producţie cu rentă au luat fiinţă. PINA IN MOMENTUL DE FAŢA, DIN CELE 15 COMUNE ALE RAIONULUI OPT AU COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCŢIE, IAR IN ALTE TREI ELE VOR LUA FIINŢA IN SCURT TIMP.

Aceasta este fără indoială un succes deosebit de care se bucură deopotrivă atit cei ce au muncit la infiinţarea unităţilor, cit mai cu seamă cooperatorii care vor culege chiar in acest an primele roade ale muncii lor unite. Este bine să subliniem faptul că rezultatelor bune dobindite in raion in ce priveşte formarea cooperativelor de producţie li s-au adăugat şi alte succese dobindite in munca de transformare socialistă a agriculturii. S-au format noi gospodării colective şi intovărăşiri agricole. IN MOMENTUL DE FAŢA, IN RAION SINT: 13 GOSPODARII COLECTIVE MAJORITATEA FIIND UNITATI AGRICOLE PUTERNICE, 48 INTOVARASIRI ŞI OPT COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCŢIE.

P. BRATAN

PRIN MECANIZAREA PE SCARĂ LARGĂ a lucrărilor

UN PRIM BILANŢ RODNIC

Ne aflăm in plină campanie de recoltare, cind majoritatea mecanizatorilor şi a maşinilor din S.M.T.-uri se află pe teren. Şi in această campanie in S.M.T.-uri se munceşte cu sirg ca maşinile să fie folosite din plin, iar preţul de cost al lucrărilor să fie scăzut cu un cit mai mare procent.

Analizind creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost in cele 24 de S.M.T.-uri din regiunea noastră pină la inceputul lunii iulie situaţia se prezintă astfel:

Productivitatea muncii a crescut in această perioadă cu 10 la sută, iar preţul de cost a fost redus cu 17 la sută. Aceasta a fost posibil in primul rind prin depăşirea sarcinii de plan in campania de primăvară pe regiune cu 2,4 la sută. Din cele 24 de S.M.T.-uri existente in regiune 14 şi-au depăşit sarcina de plan cu 2-10 pină la 66 la sută fruntaşe fiind S.M.T.-Freidorf şi S.M.T.-Variaş.

Realizările şi depăşirile sarcinii de plan in campania de primăvară nu sint insă intimplătoare. Acest lucru se datoreşte măsurilor tehnico-organizatorice luate incă de la inceputul anului. Astfel, campania de reparaţii a fost mai bine organizată ca in alţi ani, asigurindu-se in bună parte piesele de schimb şi materialele necesare, ori confecţionindu-se un mare număr de repere pe plan local.

Concomitent cu desfăşurarea reparaţiilor in teren s-a desfăşurat o vie activitate pentru acoperirea sarcinii de plan prin contractări şi lărgirea sectorului socialist, precum şi pentru ridicarea calificării cadrelor de mecanizatori.

O altă măsură luată in această perioadă a fost aprovizionarea cu carburanţi şi lubrifianţi asigurindu-se un stoc necesar pentru 23 de zile lucrătoare. Pentru uşurarea aprovizionării brigăzilor indepărtate au fost organizate pe regiune peste 50 de subdepozite cu o capacitate ce variază intre 5.000—33.000 kg. In vederea realizării de economii şi a unei manipulări corespunzătoare a carburanţilor şi lubrifianţilor remorcile cisterne au fost prevăzute cu furtune şi pompe speciale, iar fiecare brigadă a fost inzestrată cu truse de manipulare.

O mare atenţie s-a acordat organizării brigăzilor de tractoare şi asigurării unor bune condiţii de trai şi de muncă mecanizatorilor.

In scopul creşterii productivităţii muncii şi reducerii preţului de cost s-a trecut la reducerea personalului neproductiv şi al celui indirect productiv. Astfel, numărul pontatorilor a fost redus cu 155, iar al şefilor de brigadă cu 74. A fost, de asemenea, redus simţitor numărul agronomilor de sector, al mecanicilor de sector, au fost desfiinţate posturile de ingineri pentru maşini agricole, ingineri mecanici şefi, adjuncţi etc.

Conducerile S.M.T.-urilor s-au preocupat şi de asigurarea unui regim sever de economii la cheltuielile administrative şi gospodăreşti prin limitarea convorbirilor telefonice, planificarea deplasărilor, reducerea cheltuielilor de birou etc. Toate aceste măsuri au făcut ca incă de la inceputul lunii iunie bilanţul activităţii staţiunilor de maşini şi tractoare din regiunea Timişoara să se incheie cu economii in valoare de 2.783.708 lei.

Rezultatele pozitive constituie un puternic imbold in muncă pentru toţi mecanizatorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii din staţiunile de maşini şi tractoare din regiunea Timişoara, care acum, in campania de vară, luptă cu şi mai mult sirg pentru terminarea la timp a muncilor de recoltare, pentru obţinerea de noi succese in creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost.

Ing. **ION COROIU**
din Serviciul Regional S.M.T. Timişoara

UN OM — 100 de HECTARE

Vestea că un singur tractorist va lucra 100 de hectare a stirnit printre colectiviştii din comuna Orţişoara o adevărată fierbere. Se intrebau unii: Dar dacă se opreşte in brazdă M.T.Z.-ul lui Gheorghiţă Gavrea ce te faci? Incet, incet s-au dat insă pe brazdă.

Iar Gavrea a ieşit din vreme pe teren. A imprăştiat ingrăşăminte chimice de la un capăt la altul al tarlalei. A legat apoi cultivatorul C.U.T. de M.T.Z. şi mărunţeşte bolovanii. O dată i-a pisălogit in lung, a doua oară i-a luat cruciş. In patru zile n-a mai rămas decit ici, colo cite-un bulgăraş. Dar şi pe aceia i-a fărimat cu grapa. Peste două săptămini de zile i-a mai tras o cultivaţie şi-o grapă bună.

Cind a socotit că-i vremea, tractoristul a ieşit cu marcatorul. A luat-o dintr-o margine spre cealaltă, insemnind cu migală rindurile. Se cerea să fie drepte-sfoară. Altfel n-ar fi mers prăşitul. A făcut apoi insămînţatul şi grăpatul. Nu-i era deloc că n-o să iese bine. Işi reglase cu atenţie semănătoarea S.K.G. la 70 pe 70 cm.

Cum şi-a văzut porumbul răsărit, Gheorghiţă Gavrea a şi inceput lucrările de intreţinere. Fusese timp uscat. Pămintul se invirtoşase rău de tot in jurul plantelor firave. Mai, mai să le sugrume. A băgat in crusta tare colţii grapei. Plantele au răsuflat in voie. Nu le mai inăbuşea strinsoarea. Se puteau sălta.

Perioada ploilor l-a cam descumpănit pe Gavrea. Nu putea prăşi. I-a pus şi pe colectivişti pe ginduri. Ce-o să se aleagă de „porumbul tractoristului?” Pe unii ii muşca de inimă indemnul: „Ce-ar fi să ieşim cu sapele şi să-l lăsăm incolo de tractor?” N-a fost nevoie. In răgazul dintre două ploi cultivatorul suspendat al tractoristului şi-a spus cuvintul. După şase zile nici un fir de buruiană nu se mai vedea pe lotul experimental.

Au urmat a doua şi a treia praşilă mecanică. S-a mai făcut apoi o ingrăşare chimică suplimentară cu cultivatorul hrănitoare. Iar porumbul a crescut mereu. Nici n-a băgat de seamă Gavrea cind l-a intrecut in inălţime.

Intr-o zi, ce-i vine preşedintelui in cap? Să facă socoteala cite zile-muncă economisise colectiva. Nu mai ţine Gavrea minte bine cind a fost făcută socoteala: după praşila a treia, ori ceva mai inainte. Dar de şase-şapte cifre tot işi aminteşte. La imprăştiat ingrăşăminte: 42 de zile-muncă. Cele două cultivaţii şi grăpatul respectiv fac la un loc 168. Insămînţatul: 68. Grăpatul după semănat 32. Fiecare praşilă cite 136. In total . . . Dar ca să faci totalul trebuie să mai adaugi recoltatul cu combina şi transportul cu remorcile, ba chiar şi inmagazinatul boabelor şi al strujenilor tocaţi. Că doar şi treburile astea tot mecanic se vor face.

★

Un om — 100 de hectare. Indoiala care-i frămintase pe colectiviştii din comuna Orţişoara le-a pierit de mult din inimi. Lanul de porumb lucrat de tractoristul Gavrea e mai arătos ca celelalte. Cumpănesc să scoată de pe el cu cel puţin 1.000 kg de ştiuleţi mai mult decit prevede planul de producţie. Cit despre plata S.M.T.-ului, n-au grijă. Numai sporul de pe citeva hectare are să le fie prea destul s-o implinească.

NICOLAE COMANICI

La Expoziția Agricolă Unională de la Moscova

Popas în pavilionul „Tinerii naturaliști"

ANATOLI ROJNOV

In fața pavilionului „Tinerii naturaliști", încununat cu o uriașă cupolă de sticlă, am întîlnit un grup de tineri vizitatori ai Expoziției Agricole Unionale, care își împărtășeau cu multă însuflețire impresiile.

Conducătorul grupului, profesorul Serghei Trofimov de la o școală medie din regiunea Moscova, la un moment dat rosti parcă în sinea sa:

— E foarte bine că la Expoziție s-a rezervat un loc de cinste tinerilor, care de pe acum își dau prin munca lor creatoare contribuția la marea operă de construire a comunismului!

O fotografie mare înfățișează o tabără de cîmp dintr-un colhoz, o tabără obișnuită la prima vedere. In vecinătatea unei case lucrată trainic se vede un teren de fotbal și unul de volei, aparate de gimnastică, scena unui teatru de vară. Aici e tabăra de cîmp a brigăzii a noua din colhozul „Rossia", aflat în ținutul Stavropol. Colhozul acesta are opt brigăzi de cîmp și încă una, a noua, formată din... școlari.

...Elevii de la școala medie din satul Grigoripolisskaia, ținutul Stavropol, unde se află colhozul „Rossia", și-au organizat în cîțiva ani un foarte bun lot de studiu și experiențe, unde au făcut — sub conducerea profesorilor — interesante experiențe cu griul și porumbul și au învățat să dobîndească recolte mari la felurite alte culturi. Ei însă nu s-au mulțumit numai cu atît. Ca să se pregătească mai bine în vederea muncii practice în producția agricolă după absolvirea școlii, elevii din clasele superioare au hotărît să-și încerce puterile într-o muncă mai mare, de sine stătătoare. Ei voiau nu numai să muncească, ci totodată să fie de folos colhozului lor.

Comitetul de conducere al colhozului a împlinit dorința aceasta a tineretului și a dat în seama brigăzii de cîmp care s-a format din școlari un lot de arătură de 185 hectare. La rîndul lor, mecanizatorii de la S.M.T.-ul din localitate au pus la dispoziția brigăzii a noua trei tractoare cu felurite mașini tractate. Colhozul a amenajat pentru această brigadă o tabără de cîmp, a cumpărat pentru ea aparate de gimnastică și instrumente pentru o fanfară și i-a pus la dispoziție un camion nou-nouț.

Școlarii au organizat în cadrul brigăzii 11 echipe, alcătuite din agricultori, legumicultori, pomicultori și crescători de animale. Conducerea brigăzii a preluat-o un comitet format din șefii de echipă. Școlarii au lucrat pe loturile lor cîte 2 ore pe zi în cursul toamnei, cîte 2 ore pe săptămînă iarna și cîte 4—6 ore pe zi vara. Ei au primit, la fel ca și colhoznicii, cărți de muncă, atît că norma lor de lucru era cu 30 la sută mai mică. La socoteala zilelor-muncă însă norma îndeplinită de ei echivala cu o normă întreagă.

Școlarii s-au dovedit a fi gospodari pricepuți, obținînd recolte frumoase la culturile pe care le-au îngrijit. Mai tîrziu mulți dintre absolvenții școlii, care făcuseră o practică atît de bună, au rămas să lucreze în colhoz.

După pilda școlii din Grigoripolisskaia, în ținutul Stavropol s-au organizat anul trecut 122 brigăzi de cîmp formate din școlari.

In satul Elizavetino din raionul Gatcina, regiunea Leningrad, a luat ființă primul S.M.T. din Uniunea Sovietică format din școlari. In noiembrie 1955 comsomoliștii din clasele superioare au încheiat un contract socialist cu S.M.T.-ul din localitate și cu colhozul „Stalineț". Potrivit acestui contract, mecanizatorii le-au dat școlarilor 4 tractoare cu mașini tractate, un autocamion, o motocicletă și două stații portative de radio, iar colhozul a rezervat școlii din sat un lot de pămînt cu o suprafață de 40 hectare.

In cursul iernii școlarii au urmat — în cadrul mai multor cercuri — cursuri de tractoriști, mecanici, șoferi, motocicliști, radiotelegrafiști, cum și cursurile agrotehnice. Cercurile acestea de tip superior erau conduse de profesori și de specialiști de la S.M.T. Primăvara s-au ținut examene și cei care au reușit au primit titlul de mecanizatori ai S.M.T.-ului școlarilor.

Tinerii mecanizatori și agronomi au lucrat primăvara cîte 2 ore pe zi, iar vara cîte 6 ore. In tabăra de cîmp a S.M.T.-ului școlarilor s-a dat o mare atenție culturii fizice și sportului. Totodată, s-a pus la dispoziția tinerilor o bibliotecă, un televizor, o stație de radioamplificare, un aparat de proiecții cinematografice.

Făcînd practică în munca agricolă, tinerii mecanizatori au dat un mare ajutor colhozului. Ei au obținut pe lotul lor o recoltă bună de cartofi și varză timpurie.

*

In rîndurile de mai sus am vorbit numai despre două colective de școlari care ajută prin munca lor patria.

RECOLTAREA MECANIZATĂ A NUTREȚURILOR

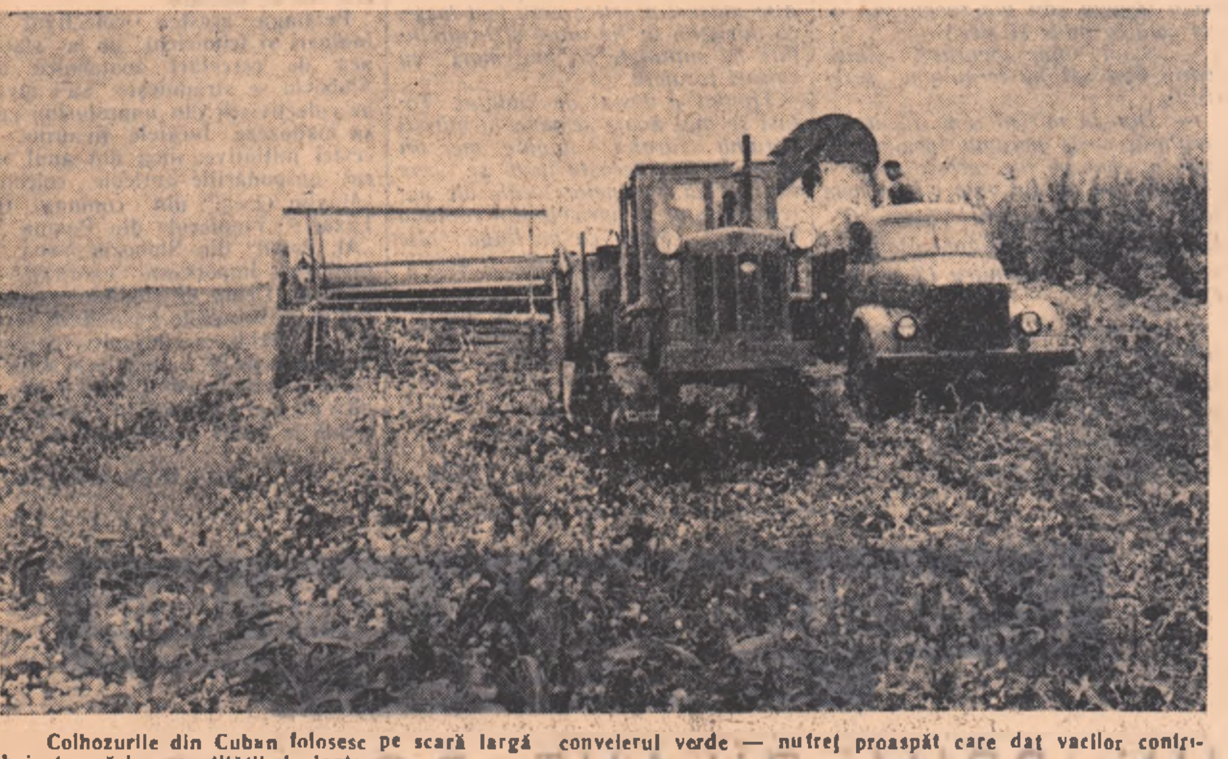

Colhozurile din Cuban folosesc pe scară largă conveierul verde — nutreț proaspăt care dat vacilor contribuie la mărirea cantității de lapte.

In fotografie: Pe pămînturile colhozului „Kubaneț", ținutul Krasnodar, se recoltează nutrețul verde.

În aceste zile pe ogoarele regiunii Craiova

(Urmare din pag. 1-a)

acum. Poate or merge treburile „ca pe apă" Și a încercat. Cînd au sosit batoza și locomobila, tov. președinte a spus: „Aici să fie așezată garnitura de treier". Și a fost așezată în așa fel, încît azi nici cu un tractor n-ar mai putea fi scoasă din mocirlă. Asta pentru că locul indicat de tov. președinte este mlăștinos și în formă de pîlnie. Cum a căzut o ploaie zdravănă, terenul a și fost inundat, iar apa nu are loc de scurgere. Ce mai pățesc bieții oameni care și-au adus griul pe această „arie"! Cu 4 boi a încercat țăranul muncitor Ion Mihălșteanu să scoată din apă carul încărcat cu griu și n-a izbutit. Cele cîteva stoguri de pe arie, răvășite, (noroc că nu-s mai multe) plutesc acum deasupra apei. Oamenii ar vrea să treiere și n-au cum. Singura soluție e ca S.M.T. Strehaia să trimită urgent la fața locului un tractor K.D. spre a scoate garnitura de treier din mocirlă, iar aria să fie amenajată într-un loc potrivit.

Cauze care nu mai sînt obiective

Muncitorii din gospodăriile de stat din regiunea Craiova au ieșit la seceriș încă de la sfîrșitul lunii iunie. Folosind secerătorile-legători și mai tîrziu combinele, acolo unde solul a permis acest lucru, ei au reușit să recolteze pînă la 15 iulie peste 17.000 de ha cu păioase, din care 14.263 de ha numai cu griu. Printre primele la recoltat se află gospodăria de stat Șopîrlița, Robănești, Tg. Jiu, Piscul Sadovei și altele.

Față de posibilitățile existente în cele 26 de gospodării de stat ale regiunii Craiova ritmul secerișului însă nu este satisfăcător. Pentru a ilustra acest lucru, este deajuns să arătăm că viteza de 2.664 ha pe zi planificată pe întregul trust nu a fost realizată niciodată. Cauzele? Sînt mai multe: unele obiective (ploaia, timp nefavorabil), altele subiective. Le vom analiza pe scurt pe acestea din urmă.

Este adevărat că ploile căzute în ultima vreme au împiedicat executarea recoltatului cu mijloace mecanizate. Dar, cu mai multă stăruință s-ar fi putut angaja muncitori sezonieri care să secere și să cosească manual griul și secara. Or, în toate gospodăriile de stat din regiunea Craiova n-au lucrat în această perioadă decît 1.000 de muncitori sezonieri.

O altă soluție pentru intensificarea ritmului la recoltat ar fi fost organizarea muncii în două schimburi la secerătorile-legători, secerătorile simple etc. In regiunea Craiova însă nici o unitate nu s-a preocupat de acest lucru.

Dacă secerișul s-a executat totuși pe o suprafață destul de mare (53 la sută din plan) nu același lucru se poate spune despre treieriș. Aceasta, din cauză că majoritatea conducerilor unităților nu au manifestat o preocupare susținută pentru buna organizare și desfășurare a treierișului. Pretextul: din întreaga suprafață a gospodăriilor de stat 11.000 de ha vor fi treierate cu combinele și 18.000 de ha cu batozele. Combinele însă n-au lucrat pînă acum decît 2.718 de ha, iar batozele nimic. Se pune o întrebare firească: de ce nu au fost instalate batozele pe arii pentru a se putea treiera în pas cu secerișul, așa cum prevăd instrucțiunile Ministerului Agriculturii și Silviculturii? Și de ce nu au fost folosite la treieriș cele 165 de combine existente în gospodăriile de stat, atunci cînd acestea n-au putut secera?

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova vor termina zilele acestea de recoltat întreaga suprafață cu păioase. De aceea, trebuie urgentate lucrările de amenajare a ariilor, iar pentru lichidarea cît mai grabnică a decalajului ce s-a creat între seceriș și treieriș e bine ca pe lîngă cele 134 de batoze, să fie folosite cu mai multă eficacitate și combinele.

Negru pe alb

● *In comuna Ianca din raionul Corabia mai persistă încă un obicei dăunător: batozele circulă în gol după ce a fost treierată recolta fiecărui țăran muncitor cu gospodărie individuală. Motivul? Batozele să fie bine scuturate. Urmarea? Cîte 4—5 ore pe zi pierdute.*

— Alo! Sfatule! (popular). Pînă cînd se va mai practica în comuna Ianca această... practică?

● *S.M.T.-urile din regiune au sarcina să sprijine gospodăriile de stat cu utilajul și personalul necesar, conform unor contracte încheiate dinainte în acest scop. In consecință, S.M.T. Filiași trebuia să secere 150 de ha și să are 500 de ha la gospodăria de stat Goești. Pînă acum însă au fost secerate abia... 2 ha. Cît despre arat, nimic.*

● *După ce au primit batoza S.M.T.-ului, colectiviștii din comuna Plopșor, raionul Filiași, au răsuflat ușurați. Și-au închipuit oamenii că vor putea treiera la vreme bogata recoltă a holdelor. Nimeni nu s-a gîndit însă că președintele va hotărî peste capul tuturor, ca treierișul să se înceapă abia după ce va fi terminat în întregime secerișul. Așa se face că batoza stă și acum la sediul gospodăriei, în loc să fie pe arie și să lucreze.*

● *In gospodăria de stat Caracal s-a înființat în primăvara aceasta o brigadă experimentală de tractoare. Pînă acum, această brigadă a lucrat conform contractului: însămînțat și prășit 200 de ha cu porumb și însămînțat, cosit și depozitat 100 de ha cu plante furajere. Iată însă că tocmai acum, cînd trebuia să recolteze și să treiere și cele 200 de ha cu griu, pe care le avea în sarcină, oamenii din brigadă sînt folosiți în alte locuri de muncă. Cu alte cuvinte deocamdată brigada s-a... desființat.*

„DIN OCHI"

Pe aria comunei Brădești, treierișul a început de cîteva zile. Dar cei care treieră nu-și pot preda restanțele de cote și nici uiumul, din cauză că de pe arie lipsește... cîntarul.

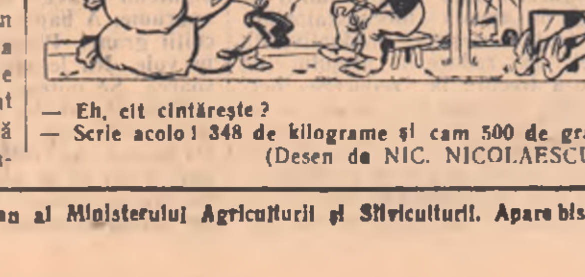

— Eh, cît cîntărește?

— Scrie acolo! 348 de kilograme și cam 500 de grame.

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Unde domnește nepăsarea

Miriștea secției Menți a gospodăriei de stat Corcova era plină de spice. Copiii de la școala din comună n-au fost însă mobilizați să le strîngă. In schimb, locuitorii din comună au adus aici în grabă porci, gîște și alte orătănii, care cutreieră nestingherite de dimineața pînă seara miriștea gospodăriei. După ce orătăniile se satură poposesc la umbra clăilor de orz, sau de griu, pe care le răvășesc.

N-am putea spune că șeful secției, inginerul Constantin Viforeanu, și tehnicianul agronom Ion Duță nu cunosc această stare de lucruri. Și cu toate acestea stau tolăniți în birouri, mulțumiți că au văzut cerealele în clăi. Este necesar deci ca tovarășii din conducerea gospodăriei să-i tragă la răspundere și să le arate că în afară de secerat mai e nevoie de treieriș, strînsul spicelor și executarea dezmiriștitului.

CONCLUZII

Se constată că în regiunea Craiova recoltatul păioaselor este aproape pe terminate. Pentru aceasta, oamenii muncii de pe plaiurile Olteniei merită să fie felicitați. Din păcate, nu putem face același lucru și în ceea ce privește treierișul și executarea arăturilor de vară. Proporția de 3,9 la sută la arături și de 2,3 la sută la treieriș, în care s-au efectuat aceste lucrări, nu mai au nevoie de niciun comentariu. Cel mult de o concluzie și anume, că între seceriș și treieriș pe deoparte, și între seceriș și arăturile de vară pe de alta, s-a creat un decalaj neîngăduit de mare.

Se știe că recolta nu se măsoară pe cîmp, ci în magazii, după ce a fost depozitată. Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova știu bine acest lucru. De aceea ei nu trebuie să precupețească niciun efort pentru a lichida cît mai grabnic decalajul dintre seceriș și treieriș. Totodată vor trebui arate zi și noapte miriștile rămase acum libere, unele putînd fi însămînțate cu plante furajere, pentru a asigura astfel o recoltă bogată și în anul viitor. Amenajarea ariilor, instalarea și punerea în funcție a tuturor batozelor existente, atît ale S.M.T.-urilor, a celor din sectorul individual, cît și din gospodăriile de stat, organizarea cetelor etc. trebuie să fie prima grijă a tuturor organelor de stat și agricole din cuprinsul regiunii.

In timpul săptămînii record, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova au depus eforturi mari și susținute, dînd dovadă de patriotism și abnegație pentru a strînge la timp și fără pierderi recolta unui an de muncă. Menționăm faptul că în ziua de 14 iulie 17.000 de muncitori și funcționari de la orașe și sate au făcut muncă voluntară pe ogoarele gospodăriilor de stat din regiune. Cu atît mai mult sînt necesare eforturi acum cînd snopii trebuie cărați pe arii și treierați, cînd recolta trebuie depozitată și păstrată pentru a se asigura astfel pîinea poporului muncitor.

L. GHEORGHE
și G. SACADAT

Din toată lumea

SUDANUL FRANCEZ

Revendicările țăranilor de pe pămînturile irigate

Călătorii care au sosit în Europa în ultimul timp, venind din Sudanul francez, arată între altele, că țăranii care muncesc pe pămînturile irigate din jurul barajului de la Markala (Sansanding), construit pe fluviul Niger, sînt supraveghiați în timpul lucrului de către oamenii proprietarilor, întocmai ca ocnașii. Pentru cea mai mică vină ei sînt expulzați de pe terenurile irigate, fără ca cineva să miște un deget în apărarea lor. Mai bine de 300 de familii au și fost expulzate de pe aceste terenuri. De aceea, țăranii de pe aceste terenuri au început o puternică acțiune, prin „Asociația agricolă indigenă", cerînd în primul rînd anularea hotărîrilor samavolnice de ocupare a coloniilor, date de către guvernatorul Sudanului francez. De asemenea, țăranii mai cer să li se acorde despăgubiri din partea proprietarilor în caz de pierderi de recoltă și reinstalarea colonilor în locurile de unde au fost izgoniți. Țăranii mai pretind — și pe drept cuvînt — să fie trimiși în judecată funcționarii din cadrul Oficiului de administrare din Niger care au dărîmat locuințele colonilor și i-au matat pe aceștia cu forța în ținutul Niano.

AFRICA

Muncitorii agricoli din Kenya se unesc în sindicate

Din populația de 6 milioane de oameni din Kenya (Africa) 5.750.000 sînt negri. Mai multe sute de mii dintre aceștia muncesc pe unele plantații din tinerețe pînă la bătrînețe, abia cîștigînd cît să nu moară de foame.

In ultimul timp însă muncitorii negri au început a se interesa de acțiunile sindicale, care sînt menite să-i ajute a obține condiții mai bune de muncă și de trai.

Pînă în prezent, numărul aderenților la mișcarea sindicală este de 35.000 oameni.

Așa am muncit noi

(Urmare din pag. 1)

nea noastră să intre în formele socialiste ale agriculturii și cooperativizarea să se termine cu un an și jumătate înainte de termenul stabilit de schița-plan a Comitetului regional de partid.

— Cum apreciați aportul adus de organele agricole în munca de cooperativizare?

— Trebuie arătat că organele agricole au contribuit din plin la cooperativizarea agriculturii regiunii, atît prin munca de îndrumare tehnică, cît și ca agitatori în rîndul țăranilor muncitori. Prin îndrumări agrotehnice au ajutat gospodăriilor colective să obțină producții mari, iar după aceea au popularizat rezultatele obținute în rîndul țăranilor muncitori. Succese de seamă au avut inginerii agronomi Albulescu Ion de la Făcăeni, Năstăsoiu Dumitru de la Băltăgești, Constantinescu Emil de la Straja și Călinescu Cornel de la Oltina... Datorită muncii lor în aceste comune nici un țăran muncitor nu mai este în afara gospodăriei colective.

— Fiindcă veni vorba de colectivizare. Ați putea să ne spuneți care dintre raioanele regiunii Constanța va termina primul colectivizarea și ce anume va contribui la acest lucru?

— O dată fixă nu aș putea preciza. Un lucru este însă știut. Anul acesta avem în toată regiunea condiții favorabile intensificării muncii de colectivizare. Pretutindeni în regiune, gospodăriile colective obțin producții mari, producții „agitator" le-aș spune eu. Ele vor determina un număr mare de întovărășiți să intre în toamna acestui an în gospodăriile colective. După mine, primul raion din regiune și totodată pe țară care se va colectiviza în întregime va fi Hîrșova. Il va urma raionul Adamclisi. In raionul Hîrșova au mai rămas în afara gospodăriilor colective doar 800 de familii de întovărășiți.

— Și acum o ultimă întrebare. Ce măsuri au luat sau vor lua organele de stat și agricole pentru continua întărire a unităților agricole socialiste din regiune?

— Unele măsuri s-au și luat. Au fost întocmite planuri de profilare pentru fiecare gospodărie în parte. La întocmirea acestor planuri s-a ținut seama de condițiile naturale ale fiecărei gospodării. In această privință, s-au consultat tehnicieni și colectiviști. Vor fi profilate unele gospodării spre obținerea de cereale, altele spre creșterea animalelor, se va dezvolta pescuitul, pomicultura și viticultura, se vor crea întreprinderi anexe ca văruri, cariere de nisip, prese de cărămizi și țigle etc. De asemenea, s-au luat măsuri ca în fiecare gospodărie colectivă cu o suprafață de peste 500 ha de teren agricol să lucreze un inginer agronom care să o ajute în permanență în dezvoltarea avutului obștesc și ridicarea producției vegetale și animale.

Munca nu va fi ușoară, dar prin străduința colectiviștilor și a noastră a tuturora, vom face din gospodăriile colective și întovărășiri puternice unități agricole socialiste, vom ridica agricultura Dobrogei pe o înaltă treaptă de dezvoltare.

GH. ROȘU

SPORT

Spartachiada de vară a tineretului

Au început întrecerile finale

După trei luni de dîrze și pasionante întreceri la care au participat sute de mii de tineri de la orașe și sate, marea competiție de masă „Spartachiada de vară a Tineretului" a ajuns în faza sa finală.

Intre 18 și 21 iulie pe terenurile și pistele stadioanelor Tineretului și Dinamo din Capitală, în bazinul și sala complexului sportiv „Dante Gherman", finaliștii celei de a II-a ediții a acestei mari competiții își vor disputa întîietatea în șapte ramuri de sport: atletism, ciclism, natație, trîntă, oină, volei și handbal fete.

Această sărbătoare sportivă a tineretului nostru, organizată în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie de la Moscova, aduce pe stadioanele Capitalei noastre 1.300 de tineri sportivi, cei mai înzestrați și mai dîrji dintre sutele de mii care au luat startul în această importantă competiție.

Intrecerile din acest an vor fi viu disputate; dovada ne-o oferă unele performanțe excelente obținute în concursurile regionale și mai ales dorința fiecărui participant de a obține cel mai bun loc în clasamentul final și poate chiar cu această ocazie, consacrarea sa sportivă.

Nu putem anticipa rezultatele, dar ne-am bucura mult dacă în rîndul celor ce vor primi cununa de lauri se vor afla și tinerii noștri sportivi de la sate, fie că aceștia vor fi cei de la „Recolta Dobra", „Recolta"-Tîrgul Lăpuș sau alții.

Sîntem siguri că mișcarea noastră sportivă de la sate va fi reprezentată cu cinste de către cei ce-au venit la finală.

Noi le urăm tuturor participanților succes deplin în frumoasa și tinerească lor întrecere sportivă.

Apare

„Revista Internațională pentru Agricultură"

In curînd va apare „Revista Internațională pentru Agricultură", organ al Comisiei permanente pentru Colaborarea Economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc (C.A.E.R.).

„Revista Internațională pentru Agricultură" este o revistă științifică și de producție pentru schimbul de realizări în domeniul științei și experienței înaintate în agricultură a țărilor participante la Consiliul de Ajutor Economic Reciproc în care se editează. Ea este destinată pentru uzul colaboratorilor științifici, specialiștilor și lucrătorilor din conducerea agriculturii și apare o dată la trei luni într-un volum de 160—200 pag.

Costul unui exemplar — 6 lei. Abonamentul anual — 24 lei. Abonamentele se pot face la oficiile poștale și prin factorii poștali.

SĂTENI
La • TÎRGURI • BÎLCIURI • IARMAROACE
UNITĂȚILE COOPERATIVELOR DE CONSUM
SÎNT BINE APROVIZIONATE CU MĂRFURILE INDUSTRIALE necesare
GOSPODĂRIILOR Dumneavoastră

In stimularea CREȘTERII și combaterea OBOSELII
folosiți COMPLEX B
DIRECȚIA GENERALĂ FARMACEUTICĂ

COMPLEX B
50 DRAGEE COMPLEX B.
MIG

CU 3 LEI PUTEȚI CÎȘTIGA 2.000 lei
LA LOTERIA SĂTEASCĂ
LOZ IN PLIC

CARTEA UN BUN PRIETEN AL TUTUROR
CĂRȚI LITERARE AGROTEHNICE ȘTIINȚIFICE
La TOATE LIBRĂRIILE COOPERATIVELOR de CONSUM

REGU
AGRO
AM PLECAT LA ȚARĂ

Buletin meteorologic

pentru zilele de 20, 21 și 22 iulie

Vremea va fi schimbătoare și relativ răcoroasă cu cer variabil, mai mult noros. Temporar vor cădea ploi parțiale însoțite de descărcări electrice mai frecvente și mai abundente în jumătatea de nord a țării. Vîntul va sufla potrivit. Temperatura aerului în scădere ușoară, în prima parte a intervalului, apoi staționară. Minimele vor oscila între 8-16 grade, iar maximele între 20-28 grade. *Condițiile devin favorabile căderii locale de grindină în Ardeal.*

Temperatura solului în regiunea de deal și de cîmpie va fi cuprinsă la ora 8 dimineața la adîncimile de 5-20 cm. între 17 la 24 de grade. Solul va continua să aibă suficientă umezeală în stratul arabil, în cea mai mare parte a teritoriului țării.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".